

Борис Младенов / Young

I CALL AUSTRALIA

HOME

СОНЕТИ ОТ ВЕЧНО ЗЕЛЕНИЯ КОНТИНЕНТ

Любителска поезия

**БОРИС МЛАДЕНОВ-YOUNG
I CALL AUSTRALIA HOME
СОНЕТИ ОТ ВЕЧНО ЗЕЛЕНИЯ
КОНТИНЕНТ**

chitanka.info

ПРЕДГОВОР

„Австралия зова свой дом...“ е стих от популярна австралийска песен, който избрах за заглавие на настоящата ми, шеста, стихосбирка. Нея посвещавам на годишния ни юбилей от емигрирането ни в тази красива, богата, слънчева страна, който ще празнуваме през 2016 година, като скромен израз на нашата искрена благодарност към Съдбата.

В нея включих 200 стихотворения, предимно нови и няколко публикувани в предишните ми стихосбирки.

Почти половината от тях носят тематика, свързана с Австралия, а останалите третираат общи теми, но ги наричам също „австралийски“, защото са написани тук, в Сидни. Избрах отново сонетната форма, понеже най-добре подхожда на стремежа ми да изразя много нещо с малко думи. Във всички сонети използвам ямбичния петстъпен стих, който, ако не се лъжа, е широко застъпен в българската художествена литература.

Опитах се също така да надникна в богатите аборигенски митове и легенди за сътворението на света, отнасящи се до миналото, настоящето и бъдещето, като представих няколко от тях в стихотворна форма.

В книгата си включих и сонети за България, видяна с очите на българин, който се връща след 24 години от чужбина и се чувства чужденец в собствената си родина.

СЪНУВАХ ЧУЖД, ДАЛЕЧЕН КОНТИНЕНТ...

*Сънувах чужд, далечен континент —
земя, населена с аборигени,
с дървета вечно свежи и зелени,
с курортен щат, наречен Куинсленд.*

*Видях пустини, буш и планини,
от цвят и плод градини натежали,
бомбати, кенгурата и коали,
стада овце из тучни долини.*

*И екзотични птици опознах —
емута, кукабари, папагали...
Наслушах се на песни, звън и смях.*

.....

*Събудих се. Бе чуден ден навън
и странна мисъл радост в мен разпали —
реалност всичко е било... не сън!!!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

С КАКЪВ АКЪЛ И СМЕЛОСТ, САМ НЕ ЗНАМ...

*С какъв акъл и смелост, сам не знам,
реших зад граница да се пресея!
И днес все още мисля, риск голям
поех по Висша воля и повеля.*

*Зарязах всичко: обзаведен дом,
кола, роднини, близки, кариера...
С номадски дух потеглих слепешком
към гол мираж, към призрачна химера.*

*И стигнах обетована земя,
като Мойсей, в години беловласи;
Съдбата златен рог над мен изля,
обсипа ме обилно с щедростта си.*

*И няма по-щастлив от мен номад —
С две поданства съм двойно по-богат!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

АЗ ОЩЕ БЛАГОСЛАВЯМ ОНЯ ДЕН...

*Аз още благославям оня ден,
когато ти сърцето ми привлече.
Но как, с какво, се питам, отдалече
събуди древния номад у мен!*

*Не бе мълвата за висок стандарт,
с луксозни лимузини и палати,
нито земите, на руди богати,
нито зовът за нов житейски старт.*

*Плени ме с уникалния си свят
хем древен, хем съвременен и млад,
със екзотични фауна и флора...*

*Залюбих твоя начин на живот,
и плажсовете ти с безплатен вход
и щедрите ти благородни хора...*
Сидни, Австралия — 2015 г.

РОДИЛ СЪМ СЕ НА БЪЛГАРСКА ЗЕМЯ...

*Родил съм се на българска земя,
потомък, син съм на народ велик;
говоря, пея, пиша и чета
на звучен роден български език.*

*В гърдите нося българско сърце
и е славянска моята душа,
но също в мен номадска кръв тече —
към дълъг път духът ми призова.*

*Поех с международен нов паспорт,
и в днешните модерни времена
достигнах край далечен, непознат*

*и се почувствах там щастлив и горд,
че в необятния космичен свят
съм жител на планетата Земя!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

МАКАР ЧЕ В КРАЙ ДАЛЕЧЕН ДНЕС ЖИВЕЯ...

*Макар че в край далечен днес живея,
не съм забравил своята родина;
там в дни безбурни младостта ми мина
и трайни спомени ме свързват с нея.*

*Тя бе в началото за мен трамплина,
от който бедното момче от село
към Алма Матер се понесе смело
и в София завърши медицина.*

*Но моят дух след време е надрасна
и стана тя за полета му тясна —
към нови хоризонти се прицели...*

*Макар от нея да не се отричам,
Австралия мой дом сега наричам —
постигнах тук заветните си цели!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ДВЕ ПОДАНСТВА МЕ СВЪРЗВАТ С ДВЕ ДЪРЖАВИ...

*Две поданства ме свързват с две държави —
така различни, сякаш рай и ад,
но връзките ми са и с двете здрави,
еднакво ме привличат и зоват.*

*Две трети от живота ми премина
в оназ, която бог ми отреди,
но аз избрах сам втората родина
за тихи и спокойни старини.*

*Тя първата със нищо не измести,
не я изтри от моето сърце,
и също липсата ѝ не замести —
една със друга се допълват те.*

*И нищо че са двете несравними,
еднакво са ми близки и любими!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ЧОВЕЦИ, ХОРА, ВРЕМЕ Е ДОШЛО...

*Човеци, хора, време е дошло,
да се простим със думата „родина“,
че ерата на поданството мина —
родина ни е земното кълбо!*

*За всички нас земята е една
и няма друга в цялата вселена,
но тя е сериозно застрашена
от нашите постъпки и дела.*

*Наместо като хищни зверове,
да се избиваме и я рушим,
защо не се сплотим в една държава?!*

*Всеобщата заплаха ни зове,
планетата от гибел да спасим,
че участ зла и нас ни застрашава.*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ДЕНЯТ ЗАПОЧНА КАКТО ВСЕКИ ДРУГ...

*Денят започна както всеки друг —
изплува слънцето над океана
и топлина приятна и мечтана
се разпростря на север и на юг.*

*Но не след дълго въздухът горещ
все по-горещ обливаше в жарава
природата и с бързина стремглава
попари всичко живо като в пещ.*

*Променя се пред нашите очи
съвременният климат на земята —
ледът на полюсите се топи,
издига се в моретата водата,*

торнада, урагани, пек и суша...

Скептици, тези факти кой ли слуша!

Сидни, Австралия — 2015 г.

АВСТРАЛИЙО, ЗЕМЯ БЛАГОСЛОВЕНА...

*Австралио, земя благословена,
с полезни изкопаеми богата,
с природа вечно свежа и зелена,
със слънце... ти си рая на земята.*

*Отвсякъде те мият океани.
Прочути плажове — стотици мили,
със пясъци седефени застлани,
като с гирлянди са те украсили.*

*В теб всяка жива твар — животни, хора...
на суша, във вода или в простора,
блаженства в твоята утроба света,*

*но с уникална фауна и флора,
не съществува като тебе втора —
ти сякаш си от друг свят и планета.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ЗЕМЯ НА ПРИЛИКИ И НА КОНТРАСТИ...

*Земя на прилики и на контрасти —
хем древна, хем съвременна и млада,
на нежни чувства и на буйни страсти,
на слънчев зной и пек, и на прохлада;*

*Земя на планини и на пустини,
на чудни плажове сребристорбяли,
на плодородни долини с градини,
на зайци, кенгурута и коали.*

*От всички раси хора си събрала —
богата сплав от вяри и култури,
и си до днес геройски устояла
на социални и природни бури.*

*От тази уникална комбинация
е станала една велика нация!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ОТКЪСНАТА НАПЪЛНО ОТ СВЕТА...

*Откъсната напълно от света
по някаква прищявка на съдбата,
ти до преди два века си била
напълно неизвестна, непозната.*

*Не са видяли твоите брегове
нашествия на варвари и хуни
и нито са те тъпчели с коне
средновековни полкове драгуни.*

*Но тропика суров в онези дни
е носил харикани и циклони
с поройни дъждове и наводнения*

*и те са причинявали щети,
по-страшни от войни, за милиони,
затривали са цели поколения.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

НЕ СЪЩЕСТВУВА РАЙ НА ТОЗИ СВЯТ...

*Не съществува рай на този свят!
За никого животът не е лесен;
по клоните парите не растат
и няма хляб „омесен, па обесен“.*

*Но има земен кът, честит, богат,
трудът за всички хора там е песен.
Способен ли си и си здрав и млад,
ще изградиш свой минирай чудесен.*

*И емигрантът с яките плещи
към него неотклонно се стреми,
измъчен, бос и гол като тояга...*

*Не! Няма Рай, но има земен Ад,
с войни, насилия, убийства, глад...
От него на живот и смърт той бяга!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ОТ ВСИЧКИТЕ ПОСОКИ И СТРАНИ...

*От всичките посоки и страни
ти с въздух и вода си обградена,
но с тях не си напълно защитена,
отвсякъде опасност те грози.*

*Защото в свят на мор, войни и глад
отново ставаш прицел и мишена;
към твоята земя благословена
потоци емигранти се тълпят.*

*А помниш други времена, нали?
Престъпници в теб бяха заточени.
Те скоро местните аборигени
лишиха от права и свободи.*

*Днес връщаш в Ада грешните души,
а праведните са добре дошли!*
Сидни Австралия — 2015 г.

КОГАТО ВЕЧЕ НЯМА ДА МЕ ИМА...

На Sean и Jordan

*Когато вече няма да ме има
и аз ще бъда само шепа прах,
спомнете си понякога как трима
играехме със топка и на шах.*

*Аз в таз страна прекрасна емигрирах,
работих до последния си час,
пари, любов и време инвестирах,
но не за мен, направих го за вас.*

*Създадох ви условия отлични
за учене, за спорт и за игри.
Тук, с дядовата обич и опора,*

*възможностите ви са безгранични;
от вас единствено си зависи
да станете добри, почитени хора.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ЗЛАТЕН ЮБИЛЕЙ

*Елате да празнуваме, деца!
На този ден преди петдесет години
със баба ви съдбата ни събра
и с неизмерно щастие дари ни.*

*Животът ни премина в труд, в борба,
преодоляхме трудности големи,
но бракът ни до края устоя,
не рухна пред житейските проблеми.*

*И днешния ни юбилеен ден
за всички ни е празник съкровен.
Ако с духовна обич несломима*

*не бяхме се оженили тогаз,
ни майка ви, деца, и нито вас
днес нямаше на този свет да ви има!*

Сидни, Австралия — 2014 г.

ОТМИНА БУРЯТА. ДЪЖДЪТ ПРЕСТАНА...

*Отмина бурята. Дъждът престана.
Зад хоризонта облакът се скри
и слънцето изгря над океана,
притихнаха пенливите вълни.*

*А на небето, блеснало в позлата,
се появи небесната дъга —
онази същата дъга позната,
която знам от родната страна...*

*И в детството ми спомен ме зарея,
наивна, чиста вяра ме обзе,
че ако някак се провра под нея,
ще найда пълно със злато гърне.*

*О, Боже! Всъщност, в новата родина
аз под дъгата съм успял да мина!
Сидни, Австралия — 2013 г.*

В ЖИВОТА ИМА МИГОВЕ ПОВРАТНИ...

*В живота има мигове повратни,
които неочаквано пред нас
разкриват хоризонти необятни
или мечтите ни сковават в мраз.*

*Дойде писмо в тропическата жега
и ми донесе съдбоносна вест;
Прочетох: „Уважаеми колега,
аз имам удоволствие и чест...“*

*Разбрах с тез първи думи новината —
успешно изпитите^[1] си съм взел
и дипломата ми е с тях призната —
постигнах своята заветна цел.*

*В единствен миг, като по божии знак,
от мистър никой, станах доктор пак.*

Сидни, Австралия — 2012 г.

[1] В Австралия трябваше да държа приравнителни изпити по медицина ↑

СЪБУДИ МЕ СРЕД НОЩ НЕИСТОВ СМЯХ...

*Събуди ме сред нощ неистов смях —
едва ли не акъла ми изкара;
След кратък размисъл се осъзнах,
че всъщност беше „смях“ от кукабара.*

*Звучеше хем познат, хем някак чужд —
богата, сакадирана каскада...
За пръв път спяхме в австралийски буш
и бе за нас голяма изненада.*

*Блестяха ярко южните звезди.
От близки и от по-далечни гранки
„звъняха“ нежно птиците-камбанки*

*и хор от кукабари огласи
земята до небесните простори,
и ехото със смях му отговори.
Караджонг, Австралия — 2013 г.*

THE BLUE MOUNTAINS^[1]

*Нарекли са ги Сини Планини —
и с право, има за това причини —
по тях небесна мараня пълзи,
та от далеч изглеждат сиво сини.*

*Вековни евкалиптови гори,
мъжествени скали и водопади,
дълбоки бездни, чудни пещери... —
отвсякъде те дебнат изненади.*

*И ти вървиш по стръмния маршрут.
Природата мъжествена и дива
с по-нови красоти ти се разкрива.*

*Дочуваш птичи песни, смях прочут,
пробягва кенгуру... На клон заспала,
за селфи сякаш те зове коала!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

^[1] The Blue Mountains — Сините планини — планинска верига в щата Нови Южен Уейлс. ↑

ВЕЧЕР НАД ЕЪРС РОК^[1]

*Денят притихва. Бавно се смрачава.
Безмълвно гасне огнената жар
и Еърс Рок с осанка величава
проблясва като златен кехлибар.*

*На небосвода месец рог извива,
край него грейват милион звезди
и вечерта, тържествено красива,
легенди древни тайнствено шепти.*

*Тъй ясно е небето! И тъй близко.
Ще го докоснеш, вдигнеш ли ръка.
Звездите се привеждат все по-низко
и като дребни огнени слънца*

*обливат Южното полукълбо
с оранжево-червено зарево!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Еърс Рок (Ayers Rock), позната също като Улуру (Uluru) — прочута скала, с оранжево червеникав цвят в Централна Австралия; туристически обект. ↑

ПУСТИНЯТА ОТ НОЩЕН СЪН СЕ БУДИ...

*Пустинята^[1] от нощен сън се буди,
зората възвестява светъл ден
и в небесата — сини изумруди
проблясва ярко изгревът червен.*

*Червени са и пясъчните дюни,
като искри на слънцето блестят,
сред тях камили диви на табуни
преживят, сухата трева пасат.*

*От малка евкалиптова горичка
прозвънва глас — аборигенска реч,
излайва динго някъде далеч,*

*прошушва гущерче, запява птичка...
В суровите пустинни равнини
сред пясъка горец живот кипи!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] The desert — пустинята. В Австралия има 10 пустини. Те не са напълно лишени от растителен и животински свят и в тях живеят аборигени. ↑

КОГАТО ЧУЯ ДУМАТА „КАМИЛИ“...

*Когато чуя думата „камили“,
представям си арабските пустини,
кервани, дълги със стотици мили...
номадски племена от бедуини...*

*А неизвестен факт е за мнозина,
че редом с кенгурута и коали,
Австралия е станала родина
на хиляди камили подивяли.*

*Преди около век и половина
са внесли малка бройка от чужбина,
но скоро те така се размножили,*

*че тя добила всепризната слава
на най-богатата в света държава —
развъдница на дивите камили.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

FIRE^[1]

*Пожарът се развихри с пълна сила...
Отнякъде бе паднала искра,
раздуха я вихрушка, там извила
и паркът евкалиптов изгоря.*

*Дали светкавица дърво удари
или захвърлен фас — не се откри.
Три дни бригадата пожарникари
със адската стихия се бори.*

*Печална гледка! Но не мина време,
над парка грейна слънчевият свод,
природата успя да се съвземе
и в евкалипта трепна нов живот —*

*до корен обгорелите стъбла
отново се обкичиха с листа!^[2]*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Fire — пожар ↑

[2] Изгорелите евкалиптови дървета имат способността да регенерират след пожар. ↑

АВСТРАЛИЙСКИ ПЛАЖОВЕ

*Едва ли има други като тях!
Тъй чисти, тъй естествено красиви,
все още девствени и полудиви,
застлани с пясъци — кристален прах.*

*Те, както въздухът около нас,
са винаги достъпни и открити,
с безплатен вход за масови визити,
било то ден или среднощен час.*

*И тяхната природна красота
не е до днес със нищо осквернена —
все още модата не е дошла*

на плажния чадър и на дюшек.^[1]

*Така в естествената си премена
те срещат двадесет и първи век!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] В австралийските плажове няма да видите плажните принадлежности (чадъри, надуваеми дюшеци, сгъваеми столчета и пр.), характерни за европейските плажове. ↑

С МЛАДЕЖКИ ПЛАМ СЪМ ВЛЮБЕН В ОКЕАНА...

*С младежки плам съм влюбен в океана!
Харесва ми как стене и реве
и как лети водата разлюляна
към пясъчни и скални брегове.*

*Краката ми облива бяла пяна,
в игра с вълните аз съм пак дете
и ако нявга болен, стар престана,
да идвам тук, духът ми ще умре.*

*От океана черпя волност, сила,
докосвам се чрез него с вечността,
която вечен го е сътворила
в далечните прастари времена.*

*Прахта ми в океана разпръснете,
чрез него да се слея с вековете!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

УТИХНА БУРЯТА. НЕБЕТО СИВО...

*Утихна бурята. Небето сиво
все още плаче свъсено над мен.
Измокрен цял, но със сърце щастливо
вървя по плажа пуст, обезлюден.*

*Прелитат с крясък чайки ужасени,
кръжат край стълб с издигнат черен флаг.
Залутан сред вълните разгневени,
се мярка подранил сърфист — смелчак.*

*Реве и стене океанът кански,
от вятър шибани вълни гигантски
със трясък се разбиват о брега.*

*Далечен грозен тътен отшумява...
Кой е могъл да сътвори такава
мъжествена, сурова красота!!!
Сидни, Австралия — 2013 г.*

ВЪЛНИ ПЕНЛИВИ — СНЕЖНОБЕЛИ ГРИВИ...

*Вълни пенливи — снежнобели гриви,
блестят на слънцето като седеф,
в луд бяг припряни и нетърпеливи
се гонят и настигат с бясен рев.*

*Те всички към брега са устремени,
примамва ги солидната му твърд,
но щом го връхлетят, в безредни смени
намират мигновено своята смърт.*

*И ний, хората, сме път поели,
като вълните — към миражни цели,
и всеки подсъзнателно го знай,*

*че е животът безнадеждно кратък,
но пак стремглаво се стреми нататък...*

И към какво? Към своя жизнен край!

Сидни, Австралия — 2015 г.

СТАРИЦЕ МИЛА, БУРЯТА УТИХНА...

*Старице мила, бурята утихна.
Ела да се разходим до брега!
През облака небето се усмихна
и слънцето отново заблестя.*

*Красиви са вълните с бяла пяна,
подобно буйни гриви на коне;
върхлитат по гърба на океана,
а той под тях бушува и реве.*

*И силует на кораб в маранята,
като черупка мятан и люлян,
лети насам след дълга одисея...*

*Тъй нас ни люшка цял живот съдбата,
като вълни на бурен океан
и ни на тоз далечен бряг довея!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

COOGEE BEACH^[1]

*След бурна нощ, спокоен ден настава.
Притихват океанските вълни
и Куджи Бийч с осанка величава
като седеф на слънцето блести.*

*Горещ ден утрото ни обещава —
от рано божията благодат
се сипе и облива във жарава
дошлите тук да търсят отдих, хлад...*

*Блажен народ — дечица, млади, стари...
И аз сред тази пъстра голота
дълбоко вдишвам йодовите пари,*

*а боровете от брега ми кимат —
напомнят ми за родната страна
с умерено континентален климат.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Coogee beach — плаж в Сидни с красиви борове по брега ↑

ВЪРВИМ ПО SOOGEE BAY ROAD РАНО ДВАМА...

*Вървим по Coogee bay road^[1] рано двама,
зора зори загадъчно красива,
пред нас страхотна водна панорама
с настъпващото утро се разкрива.*

*Там долу се е ширнал Океанът,
зад хоризонта блика светлината
и в небосвода, от пожар обхванат,
денят се ражда, тъмен плащ отмята.*

*И ето ни сред чайките на плажа,
седим, отправили на изток взори;
променя се със всеки миг пейзажа
и току-виж небето се разтвори*

*и изгревът — о, гледка несравнима
ни омагьосва и дъхът ни взима!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Coogee bay road — главната улица в предградиято Куджи, която извежда до океана (Велики или Тихи океан) ↑

И ПАК Е ПРОЛЕТ... СЛЪНЦЕТО НАПЕЧЕ...

*И пак е пролет... Слънцето напече.
Усмихнаха се модри небеса.
Самотна кукабара недалече
внезапно гръмогласно се изсмя.*

*И люлякът рояк пчели привлече,
гугутка гукна, влюбено запя,
а пеперудка в лъскаво елече
запърха над градинските цветя.*

*По-ведро и по-весело ми стана,
духът ми изтощен се ободри,
задишах със отпуснати гърди*

*и тръгнах към брега на Океана,
почувствал се отново здрав и млад...*

О, колко си красив, мой земен свят!

Сидни, Австралия — 2015 г.

СЕДЯХ ПО ИЗГРЕВ-СЛЪНЦЕ ЗАМЕЧТАН...

*Седях по изгрев-слънце замечтан
на пясъчния бряг на океана,
следях вълните в бяг необуздан
с душа от лудо щастие пияна.*

*И сякаш някак си загубих слух
за шумната тълпа около мене
и в нереална тишина дочух
откъм водите тяхното шептене.*

*Красиви строфи, рими... Нямах лист,
но в творческата треска с пръст направо
ги вписах върху пясъка златист.*

*Получи се вълнуващ прям сонет.
Една вълна го връхлетя стремглаво
и думите отнесе... ред по ред!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ПОЕЗИЯТА Е КРАЙ НАС НАВРЕД...

*Поезията е край нас навред,
върви ръка в ръка със красотата,
за всички е достъпна и позната,
ще я откриеш, без да си поет.*

*Пчеличката, разцъфналия цвет,
лъчът, донесъл слънчева позлата,
политналата чайка над водата... —
от всички тях звучи красив сонет.*

*Ослушай се! Ще чуеш възхитен,
тих рецитал на ангели незрими,
ще те омаят с благозвучни рими*

*и грижите от твоя трудов ден
ще се разсеят скоро в маранята
на тайнствения свят на красотата.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ТЪЙ КАКТО СКУЛПТОРЪТ С ОЧИ ОТКРИВА...

*Тъй както скулпторът с очи открива
под формите на мраморния блок
осанката на статуя красива,
така и аз в шумящия поток*

*и в мъртвата природа виждам жива
поезия, заспала сън дълбок
и чакаща ръката талантлива
с перото да я вкара в ритъм строг.*

*Като длетото — то с магична сила
извайва образи и красота
и вдъхва на творбите си душа.*

*А моя милост, с гордост се сдобила,
обира лаврите, плете венци,
та с тях главата си да украси!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

THE BEACH^[1]

*Той с уникална красота се слави
и в делници, и в празници гъмжи
от плувни състезателни игри,
и разни други масови изяви.*

*Ту някой свири музика прочута,
ту демонстрира фокуси факир
и пикникът прераства в шумен пир
край газовите плажни барбекюта.^[2]*

*Тук плажовете са общонародни,
за всички са достъпни и свободни,
без телени огради и без вход...*

*За нас плажуването се явява
не просто плувен спорт, игри, забава,
а австралийски начин на живот.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] The beach — плажът ↑

[2] Плажовете в Австралия са също места за пикник и имат барбекюта с газ, на които за символични суми можеш да изпечеш пържоли, наденици и т.н. ↑

ХУДОЖНИКЪТ

*На пясъчния бряг на Океана,
пред стария триножник той стои;
полузастинал в поза замечтана,
твори магия с маслени бои.*

*Денят се ражда в пурпурна премяна,
разтваря двери синьото небе
и светлината бърза и припряна
природата за нов живот зове.*

*На хоризонта с огнена позлата
припламва слънчевото зарево...
Тогава той с палитрата богата
и с четката на бялото платно*

*за вечни времена улавя в плен
вълшебството на изгрева червен.*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ТУК ВСИЧКО Е РАЗЛИЧНО И ОБРАТНО...

*Тук всичко е различно и обратно,
Когато над Европа сняг вали,
при нас в Австралия е лято златно,
с подмамващи за плаж горещини.*

*Плажуването е безплатно право
и тоалетните са без пари(!),
и пътното движение е ляво,
и Югът, а не Северът студи.*

*Но континентът е най-вече хвален
и от критиците дори признат
за своя прословут и уникален
растителен и животински свят.*

*И редом с фактите невероятни
мъжете в болшинството са... „обратни“!^[1]
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Не е точно така... преувеличение е. ↑

И ЕТО ПАК ПРИСТИГНА МАРДИ ГРА...

*И ето пак пристигна Марди Гра^[1],
с костюми пищни, с музика парадна;
за хляб и зрелища, тълпата жадна
го среща със приветствия, с цветя.*

*Прочутият Сиднейски фестивал
не само е изява на забава;
права законни за да отстоява,
„обратните“ от цял свят е призвал.*

*Така вървял е и върви светът —
и днес, тъй както в древността дълбока,
безсрамно се търгува със порока.*

*От Марди Гра пари ще потекат,
в хазната ще се вляят милиони...
Кой критици би дръзнал да отрони!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Mardi Gras — фестивал на гейовете и лесбийките в Сидни, който се провежда ежегодно в началото на месец март. Носи на икономиката между 40 и 100 милиона. ↑

ВЪРВЯХ С ЕДНА ПОЗНАТА ИЗ КИНГЗ КРОС...

*Вървах с една позната из Кингз Крос^[1].
Край нас с разголени тела — капани
„момичета“, застанали „на пост“,
дискретно ми отправяха покани.*

*„Съзнава ли го някой — каза тя, —
че тез жени са жертви на порока
и правят бизнес с тяхните тела,
тъй както се търгува с всяка стока.*

*Признание трудът им заслужава
наравно с всеки труд почтен и честен;
за хляба да се трепеш не е грях!“*

*Тя, спътницата моя, беше права,
но не намерих коментар уместен —
смутен, объркан, слушах и мълчах.
Сидни, Австралия — 2007 г.*

[1] Kings Cross — кварталът на леките жени в Сидни ↑

АКО СТОЛЕТНИК КАТО ТЕБ БЯХ АЗ...

*Ако столетник като теб бях аз,
нима би имало за мен значение
дали са либералите на власт,
а лейбъристите са в отстъпление!*

*Ще ме интересува ли тогаз
дали за всяко джи-пи посещение
ще плащат бедните и кой от нас
ще има пенсионно намаление!*

*Какъв процент ще бъде GST^[1],
например само след една година,
когато близка гибел ме грози
и мога всеки миг да се спомина.*

*На сто години, имам само ДНЕС.
Към УТРЕ-то веч нямам интерес!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] GST — (ДжиЕсТи) goods and services tax — 10% данък, който се плаща при всяка покупка и услуга ↑

АБОРИГЕНСКИ МИТОВЕ И ЛЕГЕНДИ

DREAMING

*В Dreamtime^[1] — прастари свети времена,
възникнала безкрайната вселена
и от аморфна маса е била
във хаоса земята сътворена.*

*Могъщи, героични духове
на дълж и шир по нея са създали
свещените места, в които те
с изпълнен дълг са вечен сън заспали.*

*Лагуни, езера, реки, скали,
пустини, долини и планини...
свидетелстват за тез предци далечни,*

*които на земята са дошли
и в нея са оставили следи
за времена безкрайни, вековечни.*

[1] Dreaming, dreamtime — вярвания на аборигените за сътворението на света (минало, настояще и бъдеще) ↑

ЗАЩО ПЛАЧЕЛА ЛУНАТА

*Веднаж в dreamtime Луната си внушила,
че хората от нея се отричат,
а само брат ѝ (Слънцето) обичат
и се разплакала със пълна сила.*

*Блестяло Слънцето с лице щастливо,
а тя наполовина лик прикрила,
бледнеела и тъжна, и унила
сред нощ сълзи проливала горчиво.*

*Но сутринта сълзите ѝ небесни
там, долу образували лагуна
и хората запяли чудни песни*

*за нейната прослава и възхвала,
и в нея звъннала от радост струна —
и в пълнолуние тя заблестяла!*

THE RAINBOW SERPENT^[1]

*В dreamtime планетата Земя била
безводна, плоска и обезлюдена;
rainbow serpent под земната кора
разтърсила снагата си студена.*

*И в китни долини и планини
кората се нагънала изцяло,
а от змията рухнали реки,
звезди изгряли, слънце заблестяло.*

*В земята се родил живот богат,
запяли пойни птици из простора,
в полята плъзнали животни, хора...*

*Така възникнал този чуден свят!
В dreamtime the rainbow serpent го създаде
и вкаменила се, пак сън заспала.*

[1] The rainbow serpent — (рейнбоу сърпент) гигантска змия, с форма на небесна дъга. Аборигените вярват, че тя е създаде земята и вселената. ↑

КАК КЕНГУРУТО ПОЛУЧИЛО СВОЯТА ТОРБИЧКА

*Разхождала се мама Кенгуру
със джоуи^[1], невръстното юначе
и под дърво съгледала полу-
издъхнал стар и сляп вомбат да плаче.*

*Бил гладен, жаден и измършавял.
Нахранила го тя и напоила.
Живота си рискувала си без жал,
но от ловеца горски го спасила.*

*А в същност той не бил вомбат сляп, стар,
а spirit^[2] от небесните палати,
дошел да търси същества сърцати...*

*На мама Кенгуру поднесъл дар:
за щедростта ѝ и за добротата —
торбичка, за да подслони децата.*

[1] Joey (джоуи) — малкото на кенгуруто ↑

[2] Spirit — дух ↑

КАК Е БИЛО СЪЗДАДЕНО СЛЪНЦЕТО

*В dreamtime живяла влюбена девойка;
възпряли я от любовта със сила,
но тя не се предала — дръзка, бойка,
избягала и в пустошта се скрила.*

*И там вървяла... Нижели се дните...
От глад и жад припаднала накрая,
но духовете горди на предците
дошли и я възнесли към безкрая.*

*Събудила се тя и що видяла:
там, долу на земята студ владее;
дърва събрала, огън с тях наклала,
да грее денем, през нощта да тлее.*

*Стоплила всички на стотици мили.
Те Слънце огъня в ответ кръстили.*

БААЯМА

*Светът бил тъмна, непрогледна нощ.
Земята — пуста, гола, суха, няма...
Пристигнал Бог — Създател Бааяма^[1],
живот създал по цялата ѝ площ.*

*Реки, морета, бистри езера,
животни в китни долини, ливади,
високи планини и водопади...
и странстващи човешки племена.*

*Закони и традиции им дал,
култура, песни, племенен морал
и първото свещено място БОРА^[2]...*

*Щом свършил, на небето се прибрал.
Народът през dreamtime го назовал:
„Небесния Отец на всички хора“.*

[1] Ваауама (Ваауама) — Бог — Създател, Небесен Отец ↑

[2] Бора — място, на което се извършва церемония (която също се нарича Бора) при навършване на пълнолетие от младежите. ↑

THE THREE SISTERS^[1]

*Те там стоят, на каменния блок,
от вятър шибани, три силуети,
три влюбени сестри, девойки клетки,
нелепи жертви на закон жесток.*

*И с ехото легендата мълви,
че те в dreamtime — прастаро свято време,
залиюбили мъже от друго племе
и вождът ги превърнал в три скали.*

*Настанал между племената бой,
убили вожда гневните ергени,
но се оказало, че няма кой*

*магията да развали — така
останали сестрите вкаменени
по зла съдба за вечни времена!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] The three sisters / Трите сестри — скали в Сините Планини: Meehni, Wimlah и Gunedoo ↑

АБОРИГЕНЪТ

*Той свиреше... полублечен, бос
и неговото мускулесто тяло —
същинска статуя от абанос,
бе ярко под лъчите заблестяло.*

*В ръцете стискаше диджериду^[1]
и без да спре в тръбата му да духа,
за миг по-силно бузите изду
и нови странни звуци там се чува.*

*В мелодията, с нисък, басов тон —
неспирен ек, дошел от вековете,
изимитира динго в унисон
и смях от кукабара в нея вплете.*

*И спря, когато цялата душа
с дъха си в музиката си изля!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Диджериду — духов музикален инструмент, изобретен от аборигените в североизточна Австралия преди 15 века. ↑

АБОРИГЕНСКО ЗНАМЕ

*Три цвята... Черният символизира
духът на древните аборигени,
които в боеве ожесточени
„добрата“ Англия колонизира.*

*Червената ивица означава
земята, на която са родени,
оназ земя с местата им свещени,
червена като тлееща жерава.*

*А огненият диск — пламтящо злато,
е слънцето, всевечният светилник,
дарител на живот и висш закрилник...*

*Официално, със закон признато,
то редом с Union Jack^[1] се развява —
различни символи в една държава!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Union Jack — знамето на Британската Общност ↑

АБОРИГЕНКАТА

*На Куджи Бийч тя всеки ден седи.
Край нея като мине някой, проси.
Краката ѝ, целогодишно боси,
не се помръдват с часове и с дни.*

*Навярно безработна — *on a dole*^[1] —
държавата я храни и облича.
По вид на наркоманка ми прилича
и май че прекалява с алкохол.*

*И мисля: както упоена дреме,
с порядъчно наднормено тегло,
от диабет^[2] е болна — сто на сто!*

*Тя, жертва на модерното ни време,
в живота с лоши и с добри страни
не е могла да се приспособи.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] *On a dole* — он ъ доул = помощ за безработица ↑

[2] 40% от аборигените страдат от захарна болест, най-високата честота в света. ↑

ДАЛИ НЕ СИ СЕ, СЛЪНЧИЦЕ, УСПАЛО...

*Дали не си се, слънчице, успало,
та днес не ме събуди призори?
Или тропичен облак с покривало
преди да си изгряло те закри?*

*Погледнах към небето притъмняло
и моят дух се срина до земи.
„Ех — рекох си — почти е заваляло,
ще се разминеш с плажа... Забрави!“*

*И в този миг светкавица просветна,
страхотен гръм простора разлюля.
Записка дъжд... И мисъл мимолетна
ме осени — освен за светлина,*

*от сушата напукала се цяла,
земята е за влага зажадняла.*
Сидни, Австралия — 2015 г.

НЕВЕДОМ Е ТРОПИЧЕСКИЯТ ДЪЖД...

*Неведом е тропическият дъжд.
Внезапно облак затъмни ефира,
светкавица проблесне, гръм раздира
небето и той плисва изведнъж.*

*Но както скорострелно е дошел,
тъй неочаквано и бързо спира
и слънцето отново триумфира
над хоризонта ясен без предел.*

*И на копринения небосклон
небесната дъга се появява,
с по-пъстри цветове, по-величава...*

*А въздухът мирише на озон...
Природата по-свежа и по-млада
се радва на животелна прохлада...
Сидни, Австралия — 2015 г.*

СЪЩИНСКИ РАЙ Е КЛИМАТЪТ НИ В СИДНИ...

*Същински рай е климатът ни в Сидни!
Целогодишно ярко слънце грей,
температурите са тук завидни —
приятни са и в летен апогей.*

*Внезапно облак ще те изненада,
ще превали и ще се проясни
и на небето в свежата прохлада
небесната дъга ще заблести.*

*А плажовете, даже посред зима,
в най-неприветливи и мрачни дни
гъмжат от хора — гледка несравнима...*

*И спортните фанелки с къси гащи,
във центъра на ситито^[1] дори,
се смятат за одежди подходящи.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] ситито — центъра на града ↑

СИДНЕЙСКА ЕСЕН — МЕСЕЦ ВЕЧ ИЗМИНА...

*Сиднейска есен — месец веч измина
без помен от слани и от мъгли
и моята тропическа градина
след зноя летен в нощен хлад цъфти.*

*Изплуват бяли облаци — коприна,
набързо прегърми и превали
и пак проблясват в марањята синя
обляните от слънце висини.*

*Ний носим европейската представа,
че есента носталгия навява,
а листопада тук е непознат*

*и дървесата вечно са зелени...
За влюбените срещите блажени
са рай под тих вечерен звездопад!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

КАКВА ЗАМАЙВАЩА ЗЕЛЕНИНА...

*Каква замайваща зеленина!
По всяко време — топло и студено,
звучи като Симфония в зелено
със всичките нюанси на цвета.*

*И най-невзрачното дърво и храст
цъфтят с цветчета нежни и красиви
и будят истински суперлативи
в туристите, изпаднали в захлас.*

*Но Боже, таз зелена красота
е вечна. Щом гората се разлисти,
не пожълтяват есенните листи.*

*От най-далечни древни времена
се носи нейната лечебна слава —
зеленото, твърдят, успокоява!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ПАЛМА ПО ЛЕРМОНТОВ

*Там долу, на брега на океана
под огнения пек на Куинсленд^[1]
самотна палма дреме, замечтана,
сънува чужд, далечен континент.*

*Присънват ѝ се ведри паралели,
земи красиви в Севера студен
и дървеса под снежни преспи бели
в облян от ярко слънце зимен ден.*

*А връх забол в небесните простори,
мъжествен бор размахва гордо клони
и диша волно въздух чист и свеж...*

*В съня си впила в него жални взори,
не се помръдва тя, въздишки рони
и чезне от любов в нега, в копнеж!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Queensland — щат в Австралия ↑

СТОЛЕТНИК

*Над Рендвик^[1] в малък парк столетен бор
се люшкаше далеч из висините
и с връх, отправил към безкрая взор,
говореше с луната и звездите.*

*Величествен, мъжествен беше той,
свидетел на събития голями,
бе устоял на бури и на зной,
бе преживял възход, триумф и драми.*

*Не бях минавал с месеци от там.
Когато го съгледах, бях потресен —
пред мен стоеше призрак гол и ням,
като от скреж попарен в късна есен,*

с изсъхнали безлистни мъртви клони...

И моето сърце сълза отрони!!!

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Randwick — квартал в източните предградия на Сидни ↑

УТРО В СИДНИ

*Каква спокойна сутрин — ясна, чиста!
Към хоризонта отлетя дъждът.
По свежите листа като мъниста
кристални капчици вода блестят.*

*И в паяжина, сложно изтъкана,
две гранки свързала в градински кът,
мушичка пърха, хваната в капана,
крилцата ѝ безпомощно трептят.*

*Към нея тихо паяк пропълзява,
обхваща я с крака като в клещи
и влива смъртоносната отрова!...*

*Природата е майка величава —
добра и милостива към едни,
към други е жестока и сурова.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

BELLBIRDS

*Над Караджонг^[1] луната рог извива,
изгряват с нея южните звезди,
поточе в долината ромоли —
настава вечер нежна и красива.*

*И птичи хор запява странна песен —
същински звън: дин-дан, дин-дан, дин-дан...
Bellbirds^[2] из бушът, тайнствено смълчан,
звънят като камбанки в храм небесен.*

*И дълго в дебрите непроходими
отеква тяхният тържествен звън.
Ти слушаш омагьосан, но накрая,*

*понесен от крилати серафими,
потъваш неусетно в сладък сън
и се възнасяш в лоното на Рая...
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Караджонг — курортно селище в полите на Сините планини

↑

[2] Crested bellbirds (крестит белбърдз) — англ.;(panpanpanella — аборигенски) — птици — камбанки, които издават звуци, наподобяващи звън от камбанки ↑

SATIN BLUEBIRD^[1]

*Тя тропика на изток обитава.
Ще я откриете на син декор.
Мъжкарят жъне уникална слава,
като галантен светски... ухажор.*

*До някой храст, на горската морава
от съчки той изплита... будоар
и с лъскави неща го украсява —
съкровища от селски битпазар:*

*мъниста, сламки, панделки, парцали,
стъкла, конци, пера от папагали... —
и всички в ярки СИНИ цветове!!!*

*С тях женската привлякъл, ще я вкара
с любовен танц и песен в будоара,
и там в потайност ще се любят те.*

[1] Птица в Австралия, известна с това, че изплита „будоар“ и го украсява само със сини предмети. ↑

НО СВЪРШАТ ЛИ, КЪМ НЕЯ ТОЙ ИЗСТИВА...

*Но свършат ли, към нея той изстива,
изпраца я отгдето е дошла;
Единствената ѝ алтернатива
е бремето да понесе сама.*

*Сама гнездото си строи, подрежда,
яйцата си без помощ мъти тя
и пилците си пак сама отглежда,
догдето те достигнат зрелостта.*

*А той със други самки продължава,
да ги ухажва и ги съблазнява,
и в будоара си да ги плоди...^[1]*

*Не сме ли като птиците и ние?!
Мъжът опложда, в дън земя се скрие —
да дава за издръжка друг пари!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Такова е поведението на птицата, не е измислица. ↑

ТЕ ИДВАТ НА БАЛКОНА ВСЕКИ ДЕН...

*Те идват на балкона всеки ден —
красиви пъстроцветни папагали
и чакат търпеливо, изгладяли,
в уречения час храна от мен.*

*Ще кацнат върху моята ръка
и доверчиво ще кълват от нея,
а аз разнежен ще благоговеея
пред тяхната природна красота.*

*Голяма рядкост, лукс е в този град
с почти петмилионно население
в шума да чуеш птичи глас познат,*

*но много по-честит си, по-благат,
да бъдеш в пряко съприкосновение
с вълнуващия животински свят.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

КЕНГУРУ

*Природата — творец го е дарила
с красиво, стройно, мускулесто тяло,
от жизненост и свежест напрацяло
и му е дала дива мощ и сила.*

*Ако опасност в буша предугади,
то трепва в миг и като на пружини
прескача през посеви и градини,
за него няма пречки и огради.*

*О, колко елегантни, грациозни
са тези скокове! Неповторими.
За нас са осем метра^[1] немислими.*

*Ний, хората, със стави подагрозни,
в животните откриваме мишени,
ала не сме от тях по-съвършени.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Кенгуруто скача 3 м на височина и до 8 м — дължина. ↑

НА ЕВКАЛИПТОВ КЛОН ЛЕЖИ КОАЛА...

*На евкалиптов клон лежи коала
в една и съща поза с часове.
Не се помръдва, сякаш е умряла —
гладът ще я събуди да яде.*

*И после пак, на леност се отдала,
в блажена дрямка ще се унесе.
Но както тъй дълбоко е заспала,
тъй можеш да я подържиш в ръце.^[1]*

*Наглед е някак тъпа, глуповата,
с носленце чипо, с взор озадачен,
с уши, несъразмерни със главата...
Но гушнеш ли я, тя те грабва в плен*

*и волята ти се топи, безсилна
пред нейната душа любвеобилна!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

^[1] Коалата е туристическа атракция. В повечето зоопаркове туристите могат да вземат коала в скута си и да се снимат с нея. ↑

НАРОДЪТ ГО Е КАЗАЛ НАЙ-ДОБРЕ...

*Народът го е казал най-добре:
„ЧОВЕК СЕ УЧИ ДОКАТО Е ЖИВ“.
И ето времето за мен дойде
да го напиша в стих и то с курсив.*

*А смятах, като лекар и учен,
че няма нещо, дето да не знам,
но рухна таз увереност у мен —
признавам го с не малка доза срам.*

*Аз трябваше да стигна старини
и да се озова накрай света,
та чак тогаз прост факт да разбере —*

*коалата (като майтап звучи)
не пие през живота си вода!^[1]
Ей туй не съм го знаел до сега.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Женската коала въобще не пие вода, а мъжката — много рядко. ↑

БЛАГОСЛОВЕНА ЗЕМЯ

*Сред ноц от жажда се събудих аз —
отидох в кухнята вода да пия.
Запалих лампата... О, кобен час!
Какво заварих там? Вакханалия.*

*Хлебарки може би над петдесет
от някаква мутирала порода,
нахално се търкаляха навред
по плотовете, в мивката, на пода...*

*Като след пир, на лунна светлина,
в нестроен ред, охранени и тлъсти,
едни лежаха, вирнали крака,
а други друсаха хоро чевръсти...*

*Земя, от вечно слънце озарена,
в теб всяка твар расте благословена.
Сидни, Австралия — 2013 г.*

МЕРИНО

*Овцете тук се смятат нещо свято
и вълната, с оценка суперфина,
прилича на естествена коприна,
на слънце лъска като бяло злато.*

*Тя в същност е находище богато,
една безценна златоносна мина —
валута твърда носи и в чужбина
е най-доброто мерино признато.*

*Австралия със право се гордее,
че в износа на вълна няма равна
и славата, заслужена отдавна,*

*едва ли вече някой ще успее
в това компютърно модерно време
от нея с първенството да отнеме.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ЧОВЕКЪТ, КОЙТО СТРИЖЕШЕ ОВЦЕ

*Не бях видял до днес такова нещо
и как го правеше, съвсем не знам,
овците стрижеше тъй сърчно, нещо,
че нямаше на себе равен там.*

*Бях чул, че някъде мъже прочути
го вършели с голяма бързина,
но този тук на всеки две минути,
повярвайте, остригваше овца.*

*От тялото, от мишиците му здрави
течеше пот като под топъл душ,
но той, синът на огнения буш,*

*до края темпото си не забави
и със достойнство на английски лорд
взе първенството — изтощен, но горд!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

СНИЖИ СЕ САМОЛЕТЪТ КАТО ПТИЦА...

*Снижи се самолетът като птица,
разперила за спускане крила
и близо час из въздуха летя
над дълга плажна пясъчна ивица.*

*Синееше под него Океана...
Когато из-под сините води
пред погледа ми Сидни се яви,
вълнение безмерно ме обхвана.*

*Завръщах се от задграничен тур.
Цял месец в пътешествие измина —
Европа и накрая Сингапур...*

*И викнах аз възрадвам и щастлив:
„Красива, интересна е чужбина,
но bloody^[1] Сидни, ти си най-красив!“
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] bloody — (вулг.) в случая: страхотен. ↑

ОБИЧАМ СИДНИ АЗ И СЕ ГОРДЕЯ...

*Обичам Сидни аз и се гордея,
че с божията помощ доживях
на старини тук, в него да живея
и да оставя тленната си прах.*

*Той няма древни гробници, руини,
продукт е на съвременния свят;
Два века, сякаш двадесет години
пред Рим го правят безгранично млад.*

*Но младостта е неговата сила.
И операта с белите платна —
едно от чудесата на света,*

*достойна слава, с моста е добила.
Красив, модерен, с устрем дръзновен
навлиза Сидни в бъдещия ден!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

SYDNEY OPERA HOUSE^[1]

*На Бенелонг Пойнт^[2] сякаш тя е спряла
за вечен отдих от далечен път
и под лъчите, като перла бяла,
седефените ѝ платна блестят.*

*А вечер на звездите и луната
съперници по чар и красота,
защото като тях е тя самата
едно от чудесата на света.*

*Културен център на живот духовен,
неспирно в нея музика звучи...
И мина ли край сградата красива,*

*с Деветата симфония Бетховен,
във празнични или в почивни дни,
тържествено пред мен я преоткрива!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Операта в Сидни, открита 1973 г. под звуците на Деветата симфония на Бетховен. ↑

[2] Venelong Point — мястото, на което е построена операта ↑

HARBOUR BRIDGE TOUR^[1]

*В двучасов тур в горещ Сиднейски ден
аз Харбър Бридж успешно покорих.
Градът, от ярко слънце озарен,
под мене с изненада преоткрих.*

*О, колко по-красив изглежда той
от птичи поглед!... Сякаш райски кът,
със заливи и кейове безброй,
обкичили модерната му гръд.*

*И с екзотични плажове богат,
едва ли има равен в този свят,
не бих го с Ривиерата сравнил...*

*И се почувствах истински щастлив,
че днес живея в този град красив,
сърцето ми като жена пленил!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Тричасов тур на Моста в Сидни ↑

СИДНИ

*Обичам, обожявам този град —
Безкраен, необхватен и просторен.
Откакто кацнах в неговия свят,
Животът ми се промени из корен.*

*Аз тук се чувствам като на курорт,
Във който днес си карам старините.
Австралия със почести за лорд
Ме среща, както става във мечтите.*

*Единствено понякога у мен
Съмнение отеква като звън.
И често сам се питам и се чудя*

*Дали животът ми щастлив, блажен
Не е един прекрасен, райски сън,
И някой ден не ще ли се събудя!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

КУЛАТА В СИДНИ

*Тя в синьото небе се извисява
с над тристаметрова височина;
два ресторанта горе от върха
разкриват панорама величава.*

*Не само те с менюто си се славят
(месо от крокодил и кенгуру).
Въртящи са и имат кръгло vue^[1] —
за цял час пълна обиколка правят.*

*Като на длан под тях се шири Сидни.
Не ти е нужен полет с въртолет,
в ръката с чашата с уиски с лед
ще видиш красотите му завидни.*

*Наред със тур на моста, за туриста
е must see^[2] място кулата златиста.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] vue — изглед ↑

[2] must see — да се види на всяка цена ↑

МОДЕРНА СЕДЯНКА

*Събрахме на седянка гости в къщи.
Пристигнаха колеги и другари
с рояк дечица — ангелчета същи,
и бързо седнаха, кой гдето свари.*

*Разтвори всеки своя i-pad в скута
и според лични интереси, цели,
във интернета като се залута,
ни дума цяла вечер не обели.*

*Децата и от нас по-настървени,
потънаха в компютърна омая...
И ни ги чухме, нито ги видяхме.*

*Така, „духовно“ по-обогатени,
с целувки се разделихме накрая.
„До следващия път!“ — си пожелахме.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ОБИЧАМ ВЕЧЕР ПОД НЕБЕТО ЮЖНО...

*Обичам вечер под небето южно,
щом се разгъне звездният килим,
да седнем на открито и задружно
на красотата да се насладим.*

*Тъй тихо е навън и тъй приятно
в сърцето на тоз милионен град
и колкото да е невероятно,
щурчета свирят в тъмното по хлад!*

*Лудуват внуците, не знаят мира,
а зетът прави вкусно барбекю
с пържоли, с бъргери от кенгуру...*

*И ледената австралийска бира
сама се влива в сухите гърла...*

Че даже месецът ни завидя!

Сидни, Австралия — 2015 г.

ПРАЗНУВАМЕ СРЕД ЛЯТО CHRISTMAS В СИДНИ...

*Празнуваме сред лято Christmas в Сидни —
по нашенски, край пълната софра.
Приятели, познати, близки свидни
у нас сме се събрали с куп деца.*

*Ядем и пием... Бистрим политика.
Съдбата бе към всички ни добра.
И тъй, говорейки на два езика,
не чувстваме, че сме накрай света.*

*За разлика от милата Родина,
тук вечно слънце грей, не пада сняг.
Нощеска Дядо Мраз с каляска мина
по къси летни гащи, на бос крак!...*

*И като не откри комин в тъмната,
подаръците пусна пред вратата.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ПРЕКРАСЕН ГРАД, НО С КЪЩИ БЕЗ КОМИНИ...

*Прекрасен град, но с къщи без комини.
Не вият щъркелите тук гнезда.
Не пали никой печки и камини
при толкоз много слънце, топлина...*

*Целогодишно небесата сини
обливат всичко с жар и светлина,
цъфтят неспирно паркове, градини,
тревата зеленее все така.*

*И дървесата вечно са зелени,
не ги обрулват вятър, ни слани...
Но за онези влюбени души,*

*из евкалиптов парк усамотени,
е есенният златен листопад,
уви! мираж невидан, непознат(!).*
Сидни, Австралия — 2015 г.

WALTZING MATILDA^[1]

По Banjo Paterson^[2]

Веднъж край билабонг^[3] за отдих спрял
под кулиба трий весел суогмен^[4]
и докато приготвял чай, запял:
„Ела, танцувай валс, Матилда с мен!“

Отбила се джъмбок за водопой.
Убил я той и пеейки рефрен,
доволен я натикал в сака свой:
„Ела, танцувай валс, Матилда с мен!“

Не щеш ли, скоро трима трупърс^[5] там
довтасали: „Какво в торбата скри?“
Подскочил той: „Жив няма да се дам!“

и в билабонг се хвърлил ужасен.
Духът му после, казват, пеел с дни:
„Ела, танцувай валс, Матилда с мен!“
Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Waltzing Matilda е една от най-известните австралийски фолклорни балади и се смята за неофициален химн на Австралия.

Написана е през 1895 година от австралийския поет Бенджо Патерсон. Мелодията на песента не е оригинална, а е базирана на келтски мотиви. Авторката на музиката, Кристина Макферсон, чула

мелодията, свирена от духов оркестър, и после я изсвирила на пиано по памет. Бенджо Патерсон я харесал и решил да напише текст за нея.

За написването ѝ поетът е използвал австралийски диалект. Думата *waltzing* произхожда от немското *auf der waltz*, което означава ходя пеша.

Песента разказва историята на странстващ работник, веселяк (*swagman*), който пътувал от ферма на ферма по онова време. Всичките си принадлежности той носел в един вързоп на гърба си, който наричали на жаргон „Матилда“. И както вървял непрекъснато си пее:

Waltzing, waltzing Matilda with me... което означава буквално: Върви Матилда с мен, (а не — танцувай). Накрая спрял край *billabong*, за да си почине и да си свари чай в канчето, което неотлъчно носел със себе си. В това време край водоема се отбила овца (*jumbuck*), за да пие вода. Той я убил и я натикал в раницата. Не след дълго дошел собственикът на овцата с трима полицаи (*troopers*), за да го арестуват, но той скочил във водата и понеже не можел да плува, се удавил.

Дълго време след това от билабонг се разнасяла песента, която духът му продължавал да пее.

Аз си позволих, вместо да превода баладата, да я преразкажа в свободен сонет, за да я публикувам в настоящата стихосбирка. ↑

[2] Бенджо Патерсон — австралийски поет. ↑

[3] *billabong* (билабонг) — вид езеро ↑

[4] *Swagman* — Странстващ работник ↑

[5] *billabong* (билабонг) — вид езеро; *coolibah tree* (кулиба трий) — вид евкалиптово дърво; *swagman* (суогман) странстващ работник; *jumbuck* (джъмбок) — овца; *troopers* (трупърс) полицаи; (това са диалектни австралийски думи, които днес не се срещат и в речниците)

↑

ВЪВ ТОЗИ ГРАД, НА КРАЯ НА СВЕТА...

*Във този град, на края на света,
отдавна модата не съществува
и мнозинството, смея да твърдя,
на нейните прищевки не робува.*

*На опера, театър и балет
ще видиш хора с всякакви премени
и няма моден стил общоприет
за духовете им разкрепостени.*

*Удобство преди всичко... Свобода!
Тук самочувствието не зависи
от тоалетите — не са престиж!*

*Духовни ценности, не суета,
владяят умовете им и ти си
принуден с тях да се съобразиш.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

НАТЮРМОРТ

*Те мамят вкусовете любопитни.
Кой не харесва екзотичен сорт
от пъстри, свежи, сочни, апетитни,
достойни плодове за натюрморт:*

*Банани, мандарини, портокали...
от слънчевия Куинсленд дошли;
Те еликсир божествен са събрали
от жарките тропически лъчи.*

*Пастелни багри... Огнена позлата...
Такава красота не е могла
да сътвори човешката ръка.*

*В прастари времена, земя богатата,
в мига, когато Бог те е създал,
над теб е своя щедър рог излял!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

THE HUMAN BEING SHARES COMMON FEATURES...

*The human being shares common features
with thousand of living earthy creatures;
His organs, systems and skeletal frame
in structure and in functions are the same.*

*He's making love... He sleeps, and drinks, and eats,
and often does shameful and beastly deeds.
He can not fly, cos doesn't have wings,
but like a birdie beautifully sings.*

*His brain's the only thing of different kind —
It's developed an unique human mind.
But an instinct, blessed with an intellect,
more dangerously than a beast can act.*

*Oh, dear Lord, with your might divine
a monster you've created — Frankenstein!*
Sydney, Australia — 2015

СУВЕНИРНИ КЕНГУРОВИ КОЖИ

*На пищна, пъстра, весела витрина
от слънцето огряни те лъщят,
но с жал, с тъга ги гледам всеки път,
когато покрай тях случайно мина.*

*И вездесъща мисъл ме тревожи.
Коя ръка без милост е могла,
за удоволствие, от суета
да покоси живота в тези кожи?*

*Те, жертвите на ловна страст нелепа
и в бездиханната си красота
за всеки дом украса са желана,*

*но в израз на защита и подкрепа
аз няма да си купя ни една —
с ловците съучастник не ще стана!
Сидни Австралия — 2015 г.*

НЕВЕНИ

*Пренесох пликче цветни семенца
напук на митническата забрана.
Засях ги и градинка чудна стана,
порасна и накрая разцъфтя.*

*Цветчета, сякаш малки слънчица,
с пастелен цвят, същинско старо злато.
Напомниха ми времето, когато
ги садехме със мама у дома.*

*Не мина време... В каменния град
прекрасната градинка залиня —
вредител местен явно я нападна...*

*Враждебен се оказа този свят
за чуждоземните цветя... Нима
и нас съдба ни чака безотрадна!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

СПОКОЙНА НОЩ. ЕДНА ЗВЕЗДА ИЗГРЯВА...

*Спокойна нощ. Една звезда изгрява...
Светът празнува, вдига тост след тост.
В античен Витлеем през нощ такава
в кошарата се е родил Христос.*

*Изпратил ангел местните овчари
да видят бога — син от Назарет...
А в наше време пеят коледари
за здраве, мир, любов и берекет.*

*И Дядо Коледа лети с шейната,
с подаръци разнося радостта.
Ще ги развиват с трепет до елхата
на сутринта послушните деца.*

*О, свята нощ! Звездата пак изгрява
и пътя ни с надежди осветява.
Сидни, Австралия — 2013 г.*

ЗАВРЪЩАНЕ

НЕ МОЖЕ ДА СЕ ВЪРНЕМ ПАК НАЗАД...

*Не може да се върнем пак назад,
където нявга сме били щастливи.
Сменил се е любимият ни свят,
малцина близки са все още живи.*

*И ний по нашия житейски път
сме извървели над стотици мили
и както всичко живо с тленна плът,
от труд и грижи сме се променили.*

*А аз се върнах, мамен от дълга,
след две десетилетия от странство,
за да прозря, че свидните места
не съществуват в земното пространство.*

*Тях времето ги ражда и създава
и с него са потънали в забрава!!!*

ВИДЯХ РОДИНАТА СИ ВЪВ РАЗРУХА...

*Видях родината си във разруха,
съсипана държава и природа,
а тънеща в разкош върхушка, глуха
и сляпа за съдбата на народа.*

*Видях безброй села обезлюдени,
пустеещи заводи и полета,
лица, от немотия оскотени,
престъпни мафиози — сган проклета.*

*И моето цветущо нявга, село,
съвсем се бе затрило, обеднело,
а наборите ми, все още верни*

*на пролетарските си идеали,
ми се сториха болни, остаряли
и жалки с пенсийките си мизерни.*

ШОСЕТО В ТЪМНОТО ЕДВА ЛИЧИ...

*Шосето в тъмното едва личи...
Колата друса, с него лъкатуши
и ето там, под мътните звезди,
селцето в гробна тишина се гуши.*

*Обрасли тротоари с гъст търнак,
безлюдни къщи — грозни силуети
и в дъното на улицата чак
едно прозорче само тъжно свети.*

*Тук нявга в този край честит, богат
с другарчета на воля сме играли.
Днес няма никой — мъка и печал...*

*Едни са се простили с този свят,
а други нейде са се разпиляли...
И моят роден дом е запустял!*

ЗАВЪРНАХ СЕ СЛЕД ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ...

*Завърнах се след двадесет години
в обрасъл като джунгла бащин двор;
домът безлюден, пуст и цял в руини
навяваше гробовен мир след мор.*

*И в мен нахлуха спомени любими —
за детството, за буйни младини,
за часове и дни незабравими,
с които тоз кът свиден ме дари.*

*И ето ме, обратно пак в чужбина,
в кокетна къщичка до океана —
на плажа ходя всеки ден пешком...*

*Щастлив и горд съм в новата родина,
ала, уви! сърцето ми остана
там, в онзи пуст, порутен бащин дом!*

ПОНЯКОГА НОСТАЛГИЯ МЕ ВРЪЩА...

*Понякога носталгия ме връща
в онези мили ранни младини,
към стаята ми в бащината къща,
в която моя дух Амур смуги.*

*И днес, накрая на света, за мене,
макар че с нищо ценно не блести,
тя има по-особено звучене
и то не се измерва със пари.*

*През звездна вечер с тайнствена омая
и жив концерт на влюбени щурци
тя ми откряна дверите на Рая —
най-висшето блаженство ми разкри.*

*Там, с порива на зажъднял монах
за пръв път в нея любовта познах!*

Сидни, Австралия — 2014 г.

ТАКОВА ЧУДО АЗ НЕ БЯХ ВИДЯЛ...

*Такова чудо аз не бях видял —
три-четири брави и катинари,
на порти и врати от здрав метал...
Не може даже птичка да припари.*

*Пътувах по села и градове,
през не един курорт успях да мина,
и в частни, и в държавни домове —
все същата отчайваща картина.*

*Уплашени, оключени лица
надничаха зад тежките решетки,
но никой да отвори, не посмя*

*и се почувствах чужд и нежелан
като престъпник, в обири нередки,
в Родината ми, станала зандан!*

КАКЪВ БЪЛВОЧ, МЪТИЛКА СЕ ИЗЛЯ...

*Какъв бълвоч, мътилка се изля
по парламента ти, родино мила!
Реват номенклатурните чада,
че ти си се била обезлюдила.*

*Да, бягат хората, но не от теб.
Не в демокрацията е вината.
Мигрират там, където има хлеб
и бъдеще за тях и за децата.*

*И „Тато“ ако беше разрешил,
тъй както Тито в братската държава,
да се пътува по света свободно,*

*представяте ли си какъв резил
би сполетял България тогава
с Велико Преселение Народно!!!*

ЕДВА ЛИ ИМА ПО-БОГАТ ЕЗИК...

*Едва ли има по-богат език
от Българския на вулгарни думи;
И най-изтънченият политик
щом вземе думата, не се двоуми*

*противника си да омаскари,
да го залее с кал и с мърсотия
и с родни, звучни, нашенски псувни
да му покаже своята простотия.*

*А тя не знае граница, предел,
от Парламента каца на Фейсбука,
лети из Интернетта в полет смел
и за добри обноски не ѝ пука.*

*Защото всеки по-цветуц цинизъм
е знак за по-голям... „патриотизъм!“*

ТОВА Е БЪЛГАРИНЪТ — НЕДОВОЛЕН!...

*Това е българинът — недоволен!
От всичко. Но най-вече от властта.
Все търси келепир, живот оholen,
а днес не стават вече чудеса.*

*От безработицата се оплаква,
но работа когато му дадеш,
не той, а да я върши друг очаква —
по кръшкането просто няма Еш.*

*Готов е чужди задници да ближе,
на Изток и на Запад се върти,
подлага се да го дои и стриже
тоз, хвърлящ по-голямите трохи.*

*Но няма да запретне сам ръкави
и икономиката да оправя.*

ПРИПОМНИХ СИ АЗ ВРЕМЕТО, КОГАТО...

*Припомних си аз времето, когато
със часове висяхме на опашки
и псувайки на ум властта и „Тато“,
се блъскахме и ръгахме просташки.*

*С каква тревога, с гаснещ оптимизъм
се вирахме в изчезващата стока
и как посрещяхме със стоицизъм
за свършването ѝ вестта жестока!*

*Днес младежта опашки не познава,
а старите деменция ги гони.
За четвърт век потънаха в забрава
оскъдицата, жалките талони...*

*Но още хора, дявол да ги вземе,
въздишат по „Доброто старо време“!
Сидни, Австралия — 2014–2015 г.*

НАПИСАХ КНИГА — СТАРЧЕСКИ СОНЕТИ...

*Написах книга — старчески сонети,
душата си в ритмична реч излях,
съмнения, тревоги и несрети
описах честно, през сълзи и смях.*

*Очаквах вместо критики — похвали,
макар че със сълзите прекалих.
Все някой, мислех си, ще ме пожали
и ще хареса жалния ми стих.*

*Но не и дъщеря ми. „Тате, тате,
как може — рече — да не си щастлив?!
С нас, с внуците, животът ти богат е...
Не се ли радваш, че си здрав и жив?!“*

*„От днес нататък — се заклях пред нея,
за старческите радости ще пея!“
Сидни, Австралия — 2013 г.*

СЛЕД МАЙСКИ ДЕН СПОКОЙНА НОЩ НАСТАВА...

*След майски ден спокойна нощ настава,
звезди проблясват, грейва лунен рог,
покой обзема шумната дъбрава,
потъва всичко живо в сън дълбок.*

*Единствен през зелената морава
сънливо ромоли пенлив поток
и буден славей влюбено запява —
любимата зове от цъфнал глог.*

*Далеч се носят нежните му трели,
душата си излива цяла в тях,
звездите слушат в унес, онемели —
над него ръсят ситен златен прах.*

*Тъй нощем млад поет от страст обзет
любимата подмамва със сонет.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

CALF LOVE^[1]

*От юношеството ми лик прекрасен
е трайно в паметта ми съхранен —
от погледа ѝ нявга чист и ясен
за пръв път трепна любовта във мен.*

*Над половин век от тогаз измина.
С жена любима стигнах старини,
с деца и внуци... Но и тук в чужбина
все още помня дивните очи.*

*И често с пиетет да си призная
за нея мисля... Странен интерес!
И ми се иска, някак да узная,
какъв живот е имала до днес.*

*Къде ли е сега? Дали е жива?
И още ли е все така красива?*

Сидни, Австралия — 2012 г.

[1] Calf love — първа любов ↑

КАКВО МОМИЧЕ БЕШЕ ЖОЗЕФИНА...

*Какво момиче беше Жозефина!
Лице на херувим, очи-маслини —
пред мен е още сякаш на картина,
а минаха над шестдесет години.*

*Аз бях безкрайно млад, а тя — невръстна,
въздишах, чезнех в трепети любовни...
Ала съдбата рано ни разпръсна,
поехме свои пътища съдбовни.*

*Пристигнах от чужбина в старост бяла.
Копнеех, да я зърна пак, не крия,
но се размислих трезво и си казах:*

*Ако я видя стара, погрозняла,
ще рухне в миг вълшебната магия
на първата любов... И се отказах!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

THE BACHELORETTE^[1]

*В гонитба за любов той се яви
пред телевизионната принцеса;
и още от начало я хареса,
и се влюби във нея до уши.*

*Течеше шоуто и... любовта!
Един след друг без роза тя изпрати
във къщи болшинството кандидати,
но него, с още двама, задържа.*

*Събрал кураж, от обич завладян,
той ѝ показа с романтичен жест,
„I love you!“, вписал върху свойта длан...*

*Тя, чудното създание — бижу,
прочете хладно пламенната вест,
и нещо рече, но не бе „Me, too“^[2].*

[1] The Bachelorette — телевизионно шоу. Младежът, които не получи роза, трябва да го напусне. ↑

[2] Me, too — Аз също (те обичам) (англ.) ↑

ТЕ БЯХА ТРИМА ВЛЮБЕНИ МЪЖЕ...

*Те бяха трима влюбени мъже,
в краката ѝ на колене пълзяха
и всеки хранеше надежда плаха,
че него би могла да избере.*

*А тя с очи наивни на дете
в тях виждаше играчки за забава;
не бе дозряла още да решава
сърцето си на кой да отдаде.*

*И мислеше, че чудно би било,
тъй както се допълват тези трима,
да бе възможно вкупом да ги има
в едно солидно сборно същество.*

*Но в края на любовната игра
тя най-неподходящия избра!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ЛУНАТА ГЛЕДАМЕ ПО ДВЕ ПРИЧИНИ...

*Луната гледаме по две причини:
заради тайнственото ѝ сияние
и затова че в небесата сини
е по-загадъчна от разстояние.*

*Така жената с форми нежни, фини
блести край нас, забулена в мечтание,
и ний, мъжете, с месеци, с години
я съзерцаваме със обожание.*

*Като луната тя е вековечна,
но по-загадъчна, по-непозната,
по-близка, но и много по-далечна...*

*Тя, нашата другарка и любима,
която шества тука на земята,
е от луната по-недостижима!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ПО ЗДРАЧ ИЗ ПАРКА МЛАДА ДВОЙКА БРОДИ...

*По здрач из парка млада двойка броди,
разбулва лик звезда подир звезда,
луната в тъмноодри небосводи
сред тях изплува с бледа светлина.*

*След кратък миг мъчание той пита:
„Кажу ми, за какво се замечта?“
„Мечтая си — отвърща тя честита —
да ме целуне някой под дъжда!“*

*А вечерта, спокойна и прекрасна,
се спуска по-безоблачна, по-ясна...
И тя: „А, за какво мечтаеш ти?“*

*Отправил взор към звездната жарава,
въздиша жално той и промълвява:
„Мечтая ей сега да завали!!!“*

Сидни, Австралия — 2015 г.

РАЗХОЖДАМЕ СЕ НИЙ... ДЕНЯТ ПРЕВАЛЯ...

*Разхождаме се ний... Денят преваля.
Залязва бавно слънцето зад нас,
от хоризонта го дели копраля —
остава му най-малко още час.*

*В косите ти, поръсени с жарава,
лъчите му плетат златист венец,
а ласкаво ги роши и развява
полъхнал от морето лек ветрец.*

*Да можеше, той щеше да ти каже,
че като него бих желал така
да те погаля, а не смея даже
да те докосна с пръст, не ли с ръка.*

*Но сянките ни все по-дълги стават —
прегръщат се, в любов се обясняват.*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ВЪРВИМ ИЗ ПАРКА — ДВЕ ОТДЕЛНИ СЯНКИ...

*Вървим из парка — две отделни сянки.
Над нас блещукат ярките звезди.
Луната над разлистените гранки
с усмивка любопитно ни следи.*

*Откликна ти на моята покана —
на тайна Първа среща с мен дойде.
Най-сетне чудото реалност стана
и ето ме на Седмото небе.*

*С младежки устрем ти се обяснявам,
във своята любов те уверявам...
Ти, доверчиво слушайки, сама*

*от смут и свян момински примаяла,
на рамото ми се отпусна цяла...
Две сенки бяхме — станахме една!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ТО БЕ ПОДАРЪК СКРОМЕН, МАЛЪК ЖЕСТ...

На А.

*То бе подарък скромн, малък жест —
саксийка с цвете нежно и омайно.
Поднесе ми го в оня ден злочест,
на скръб и отчаяние безкрайно.*

*И с него пожелание дойде
за здраве и късмет на дъщеря ми;
тъй може само майчино сърце
духа ни да крепи в беди голями.*

*Лежеше тя като прекършен цвят
без дъх на хирургическата маса.
Вън чакането беше страшен ад —
агония през девет дълги часа.*

*Тя, милата, напълно оздравя.
И дълго, дълго цветето цъфтя!*

Сидни, Австралия — 2012 г.

ПРИСЪНИ МИ СЕ, ЧЕ СЪМ СТАНАЛ МЛАД...

*Присъни ми се, че съм станал млад.
Съпругата ми — също подмладена.
На село сме. И в тишина блажена
лежим и бърбем в спалнята по хлад.*

*„Да ставаме! Виж, слънцето пече.
Ще дойдат скоро милите «гамени.»“
А тя: „Какво?! Та те не са родени.
И дъщеря ни още е дете.“*

*Не е възможно — блъскам си ума,
те снощи „Лека нощ“ ни пожелаха.
И в безнадежден ужас и уплаха
на сън започвам лудо да крещя:*

*„Не искам, Боже, вече да съм млад —
без внуците животът ще е ад!“*

Сидни, Австралия — 2013 г.

ЧОВЕШКИ РАДОСТИ — БЕЗЛИЧНИ, ДРЕБНИ...

*Човешки радости — безлични, дребни,
на тях животът кратък се крепи,
безкраен низ от мигове вълшебни,
съпътстващи ни чак до старини.*

*Нам всички те до гроба са потребни.
Когато тежка болест ни слети
са по-добри от хапчета лечебни,
по-скъпи са от злато и пари.*

*А твърде често незабележими,
потъват те в забрава без следа...
Но идват горестни житейски зими*

*с изстрадани трагедии и драми
и ний разбираме тогаз едва,
че са били събития голями.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

АЗ ДРЕВНОГРЪЦКА МЪДРОСТ НОСЯ В МЕН...

*Аз древногръцка мъдрост нося в мен:
„Всичко тече и всичко се развива“.^[1]
Каква велика мисъл! И правдива —
звучи съвременно до днешен ден.*

*И както пясъка нагорещен
в пустинна нощ под нулата изстива,
така подобна мрачна перспектива
грози сърцето ти в любовен плен.*

*Не чакай да е вечна любовта!
Търпи метаморфози също тя,
както водата без следа изтича...*

*И като станеш старец беловлас
ще те напуснат всички, без оназ,
която безрезервно те обича!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] Панта рей, панта киней — всичко тече, всичко се развива. ↑

ИЗРЕКЪЛ МЪДРОСТ ФИЛОСОФ ГОЛЯМ...

*Изрекъл мъдрост философ голям
(Кога и кой? — загубил съм представа):
„Една чаша живот на всички нам
природата на този свят ни дава.*

*На тебе само той принадлежи.
На волята си господарят ти си.
Дали ще му се насладиш или
ще го опростиш, от теб зависи.*

*Каквото да решиш, е все едно.
А вярата във Рая е измама!
Живей го, не прави от него каша!*

*Повярвай мен, старика: сто на сто
е повече от сигурно, че няма,
да ти наляят друга, втора чаша!“
Сидни, Австралия — 2015 г.*

МЪЛЧАНИЕТО, КАЗВАТ, ЧЕ Е ЗЛАТО...

*Мълчанието, казват, че е злато.
Не винаги! Двусмислено звучи
например в тези случаи, когато
безмълвен отговор получиш ти.*

*И ти се чудиш, „Да“ ли означава,
защото тъй да бъде ти се ще,
а нямаш и най-малката представа,
че отговорът е категорично: „Не!“*

*Но аз и друга поговорка зная,
(английска): „Липсата на новина
е новина не лоша, а добра“.^[1]*

*И вярвам с оптимизъм чак до края,
че мъдростта по-силна е от нас
и надделява с мъдрата си власт!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] No news is a good news. ↑

ХАРЕСВАМ БЯЛАТА ЖИТЕЙСКА ЗИМА...

*Харесвам бялата житейска зима.
Сравнена с всеки друг сезон и тя
предимства и достойнства също има,
блести със собствен чар и красота.*

*Отминали са бурите метежни,
стремежът към богатство, титли, власт...
Угаснали са завист, злоба прежни,
утихнала е борбената страст.*

*С изпълнен дълг, с блага, подсигурени
навлизаме в блажени старини;
С деца и внуци заобиколени,
животът пак безспир край нас кипи.*

*Но ний на тях мечти и идеали
с житейската щафета сме предали.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

С ЕДИН-ЕДИНСТВЕН КРАТЪК ЕПИТЕТ...

*С един-единствен кратък епитет
бих обрисувал моята любима
и този епитет е „несравнима“,
но той обхваща качества безчет.*

*Красива е като модел наглед,
но с красота естествена, не мнима,
в гърдите си сърце на ангел има
и нежен, благ характер като мед.*

*Тя, с диплома от университет
е също първокласна домакиня,
а в кухнята — възшебница богиня!...*

*Достигнах до седемдесет и пет,
но не намерих като нея друга,
по-ценна и по-предана съпруга.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

НА СЪН ГЛАСЪТ Й ДА МЕ ПРИЗОВЕ...

*На сън гласът ѝ да ме призове,
сред триста други ще го разпозна; я;
напомня ми на сребърно звънче,
огласящо градините на Рая.*

*Прозвънне ли, разбужда моя дух,
за творчески дела ме вдъхновява
и цял във слух, за всичко чуждо глух,
изплитам стих за нейната ПРОСЛАВА.*

*Познавам бивши хубавици аз,
запуснали се и надебелели,
и с гласове от старост задебели,*

*а милата ми с чист, момински глас,
като звъна от сребърна камбана,
красавица до днешен ден остана.*
Сидни, Австралия — 2015 г.

СЛЕД ПЕТДЕСЕТ ГОДИНИ БРАК СЪВМЕСТЕН...

*След петдесет години брак съвместен
така сме сраснали със мойта мила,
че тя, ще бъда откровен и честен,
е идентичността ми претопила.*

*Например, тъкмо хрумне ми идея
за нещо важно, (знам не ви се вярва),
но всеки път преди аз да успея,
да ѝ го кажа, тя ме изпреварва.*

*Да! Телепатия от висша класа!
Не дай си боже на съседна маса,
във ресторант да зърна бабка сладка,*

*тя мислите ми тутакси прочита
и тайно с крак под масата ме рита...*

Та с право я наричам ТЕЛЕПАТКА.

Сидни, Австралия — 2014 г.

НЕЛЕПА МИСЪЛ ТВОЯ ДУХ СЛОМИ...

*Нелепа мисъл твоя дух сломи.
Подобно червей в ябълка красива
разяжда трезвият ти разум с дни,
сърцето ти с предсмъртен страх облива.*

*Защото с взор през есенни мъгли
не виждаш никаква алтернатива,
а тя е тук и с шансове добри
по здрава логика ти се разкрива.*

*Ти чакаш резултат от важен тест.
Пази си нервите за след това!
Моли се и се остави на Бога!*

*Ако получиш нежелана вест,
тогава ще го мислиш, не сега,
ще имаш после време за тревога.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

НА ОСМИ МАРТ ПРАЗНУВАМЕ ЖЕНАТА...

*На Осми март празнуваме жената,
поднасяме ѝ картички, цветя,
защото синоним на красотата,
на нежност, обич и любов е тя.*

*Защото тя ни ражда и отглежда,
в безсънни нощи зорко бди над нас;
кураж ни вдъхва, вяра и надежда,
подкрепя ни в решителния час.*

*Защото всички грешки ни прощава,
обидите преглъща и търпи.
Не иска нищо и не получава —
слугиня денонощна... без пари.*

*Не ден, година да ѝ подарим,
дълга си няма да ѝ изплатим!*

Сидни, Австралия — 2014 г.

ОБИЧАЛ ЛИ СИ НЯКОГА ЖЕНА...

*Обичал ли си някога жена?
Усетил ли си нежната ѝ ласка?
Умилква ти се като котка тя,
но не е котка, за да те одраска.*

*Към райски свят тя мами и зове,
и предана, любяща, отзивчива,
като цигулка в мъжките ръце,
под лъка тръпне и снага извива.*

*В свещената ѝ топла, нежна плът
инстинктът майчин закодиран дреме
и в нейната утроба ще кълнят
зародиши от мъжкото ти семе.*

*Преспал ли си с жена поне веднъж?
Ако не си, е жалко, че си мъж!
Сидни, Австралия — 2014 г.*

ПО ВЪНШЕН ВИД, МЪЖЕТЕ И ЖЕНИТЕ...

*По външен вид, мъжете и жените,
сме хора хем подобни, хем различни;
Нерядко трудно ще ни различите,
освен по органи анатомични.*

*Но вътре, вникнете ли ни, в душите
и там не сме напълно идентични
и с изненада ще установите
различия в делата еротични.*

*Жената люби първо със сърцето;
с плътта — на второ място, даже — трето...
Издига в култ духовната забава.*

*Мъжът — обратно, в секса е циничен:
нагонът в него по закон първичен
над нежните му чувства надделява.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

НА МЛАДИНИ БЯХ КАТО СУХ БАРУТ...

*На младини бях като сух барут —
една искра бе нужна, да разпали,
без никакви усилия и труд,
в плътта ми страсти, бурни като хали.*

*Във вихъра на див, свиреп нагон
горях като в казаните на ада,
душата ми без ропот и без стон
насладите стоически „изстрада“!*

*А днес, в дълбоки, болни старини
искрата бледа все по-рядко блясва
и бързо, на секундата угасва —*

*не може да запали свещ дори,
и само тъжни спомени навява... —
Далечно ехо от любовна слава!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ПЛЕНЕН ОТ КРАСОТАТА НА ЖЕНАТА...

*Пленен от красотата на жената,
я обожавам и боготворя
и много по-ценя пред голотата
загадъчните форми на плътта.*

*Едно полуоткрито кръгло рамо,
гърда под блузка, трепваща едва,
възбуждат любопитство по-голямо,
отколкото разголен чифт бедра.*

*Природата така ни е създала,
с желаня и животинска страст,
рода да продължаваме безкрай,*

*но също чувства, разум ни е дала,
та звяра да надвиваме у нас
и секса да превръщаме във... рай!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ЖЕНА ОМЪЖИ ЛИ СЕ ЗА ПАРИ...

*Жена омъжи ли се за пари —
с богатство без любов не се живее,
при първи случай ще изневери,
мъжа напуска, като обеднее.*

*И той я гони, сваля ѝ звезди,
пред красотата ѝ благоговее,
но я разлюбва, щом дете роди
и погрознее и надебелее.*

*Имане, титли, младост, красота...
вещаят ефимерност и забрава;
загубим ли ги, губим любовта —
и тя след тях безследно отлетява.*

*Обикнем ли душата — тя е вечна,
и с нея любовта е безконечна!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

В ГРАДИНАТА МИ ЦВЕТЕ РАЗЦЪФТЯ...

*В градината ми цвете разцъфтя.
Подухна вятър... Аромат ме лъхна.
Букет набрах — такава красота!
Но скоро той увехна и изсъхна.*

*В лехата пъстра пеперудка спря,
но враг открила в мен, за миг настръхна
и... в мрежата запърха със крилца —
от свобода лишена, там издъхна.*

*Ожених се за дивно същество.
Но мина време... есен среброносна
превърна в баба младостта красива!*

*И аз се питам без ответ: Защо
до красотата като се докосна,
тя всеки път увяхва и загива!!!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ЖИВОТЪТ Е ИРОНИЯ...

*Животът е ирония! Защо
за да познаеш щастието, трябва
да изживееш мъка и тегло,
а той накрая пак от теб го грабва?!*

*Защо ти е необходим шумът,
за да се насладиш на тишината?
И само в мрака могат да блестят
на фона му звездите и луната?!*

*Защо е нужно в самота, в копнеж,
по цели нощи буден и умислен,
да осъзнаеш нечие отсъствие*

*и в миг на прояснение прозреш,
че твоят свят е празен, пуст, безсмислен
без неговото/нейното присъствие?!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

НЕ СЪЩЕСТВУВА ВЪЗРАСТ ЗА МЕЧТИТЕ...

*Не съществува възраст за мечтите,
съпътстват ни догде плътта е жива;
духът от сладостта им се опива —
с крилата им се носи към звездите.*

*И моят дух изцяло с тях пропит е,
сърцето ми в ритмична реч излива
и славя Бог, че по съдба щастлива
ми даде цел и смисъл в старините.*

*Не знае никой утре що го чака.
Животът ми е може би към края,
но аз все още планове чертая...*

*И до сега не съм развял байрака,
не съм прострял ръце за поражение —
мечтая пак с младежко дръзновение!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

АЗ СРЕЩАМ С ТРЕПЕТ ВСЕКИ БОЖИ ДЕН...

*Аз срещам с трепет всеки божи ден.
Щом сутрин зърна слънцето изгряло,
под неговото златно наметало
младежка страст и дързост лумват в мен.*

*И цял от треска творческа обзет,
Пегас обяздвам, шибам го с камшика
и бродим двама, докато извика
на листа бял поредния сонет.*

*Той с чувства, с мисли, с рими е богат;
Те в мен намират благодатна почва —
животът сякаш днес едва започва...*

*И всеки ден от този хубав свят
аз, юношата в тяло остаряло
посрещам като вечното начало!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ДОЙДЕ У НАС... И НЕЙНАТА ПОЯВА...

На Д.

*Дойде у нас... И нейната поява
донесе много радост и мечти.
Петнадесет години от тогава,
а споменът е жив като преди.*

*Децата ни направиха роднини,
съдбата от далече ги събра
и тяхната любов и брак сближи ни,
обвърза ни със внуци до смъртта.*

*И дружбата ни бе необичайна,
в мир, в сговор, в разбирателство живяхме —
за нея всеки би ни завидял...*

*Зад всичко туй се крие проста тайна:
Като скачени съдове деляхме
по равно радост, грижи и печал!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ЖЕНА БЕЗ ВЪЗРАСТ. ВЕЧНА ХУБАВИЦА...

*Жена без възраст. Вечна хубавица.
И старостта ѝ я краси дори.
Обречена на самота... Вдовица —
печални са красивите очи.*

*Вдовци и сред мъжете се намират,
но те на пръсти се броят, уви,
и тях по правило ги окупират
девойките и младите жени.*

*А тя крила за полет не е свила,
все още има бъдеще, живот,
но гасне в мрак надеждата унила
към щастието да открие брод.*

*За жалост няма да намери друг
да замени покойния съпруг!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

В ЖИВОТА ВСИЧКО ИМА ДВЕ СТРАНИ...

*В живота всичко има две страни:
Монетата — ези-то и тура-то.
Делата биват лоши и добри
и обществото — бедно и богато.*

*След тъмна нощ се ражда светъл ден.
След страшна буря — свят покой настава.
След всяка смърт — отрок новороден
скръбта превръща в радост величава.*

*Там, гдето срещнеш пошлост, грозота,
откриваш също много красота,
под най-различни форми заблестяла...*

*Две лични гледни точки... Две страни...
От теб, от никой друг не зависи
коя страна ще виждаш на медала!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ПАРИЦА — ЦАРИЦА

*Тя над света от векове царува,
всесилен е металният ѝ звън,
ала не всичко с нея се купува —
с леглото няма как да купиш сън.*

*Пазарът крие подлости, измами
и в него действува закон суров,
с красавици любвеобилни мами,
предлага секс, но никога — любов.*

*С парата всеки можеш да подкупиш,
да продадеш и себе си дори
и да създаваш връзки краткотрайни.*

*Но истинско приятелство да купиш?
Избий го от ума си! Забрави!
И не търгувай с личните си тайни!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ВИДЯХ В КАЗИНОТО ИНТИМНА ДВОЙКА...

*Видях в казиното интимна двойка:
плешив старик, басирам се — богат,
прегърнал млада хубава девойка,
току-що разцъфтял градински цвят.*

*Не е ни ново, ни необичайно,
да срещнеш връзка от подобен род;
от времето на древен Рим е знайно,
че младостта е скъпо струващ плод.*

*Но кипна съвестта ми възмутена,
обзеха ме горчивина и жал
за красотата млада, похитена,
но също за старика изкуфял.*

*Той има тялото ѝ, но сърцето
за млад мъж бие, от любов обзето!*
Сидни, Австралия — 2014 г.

ДЕВОЙКО МЛАДА, НЕЖНА И КРАСИВА...

На П.

*Девојко млада, нежна и красива,
полуразцъфнал ароматен цвят,
във тоз подвластен на парите свят
пред теб стои една алтернатива.*

*Понеже ти си бедна, си ранима
и си принудена да избереш
старика пред любимия младеж,
защото той пари, богатство има.*

*Но знаеш ли цената ти каква е?
Безкрайно млада си. Как би могла
да разбереш, че младостта, уви,*

*по-кратко от росата даже трае;
И че безценен божји дар е тя —
с пари не може да се оцени!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

КОГАТО СИ ПРИПОМНЯ ТВОЯ ЛИК...

„Даваш ли, даваш, Балканджи
Йово...“
(народна песен)

*Когато си припомня твоя лик,
пред мен изникваш мила и красива,
но взорът ти сърцето ми пробива
с ням вик за помощ като остър щик.*

*Страдание, обида криеш ти,
и мъка — тя издайно те разкрива;
усмихваш се, ала не си щастлива,
продадена си вече... за пари!*

*Мъжете български, без срам и чест,
те обявиха стока на пазара
и те продадоха^[1] на чужда вяра...
Обрекоха те на живот злочест.*

*Ти, българската хубавица Яна
на Запада робиня бяла стана.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] „Българските мъже продадоха красивата българка на Запад“
— леля Надя. ↑

ТИ ИМАШ МИЛА, ХУБАВА СЪПРУГА...

*Ти имаш мила, хубава съпруга
и тя те уважава и търпи,
защо тогава ти е нужна друга,
да пръскаш допълнително пари.*

*Щом готви, чисти и децата гледа
и дрехите ти глади и пере,
щом не обръща, като слънчогледа
очите си към младите мъже,*

*какво ти трябва повече? Метреса!
Но не мисли, че тя ще ти слугува
и че ще пази мъжката ти чест!*

*Парите в теб, старика, ще хареса,
но със пари сърце не се купува...*

*When you have the best, forget the rest!^[1]
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] When you have the best, forget the rest! — когато имаш най-хубавото, забрави останалото! ↑

ПРЕЗ ТРИ ЕТАПА ЛЮБОВТА МИНАВА...

*През три етапа любовта минава.
Началото ѝ е красив романс;
младежът нежно люби, обожшава,
звездите сваля, прави реверанс.*

*Но скоро пламва плътската жерава
и той при първия удобен шанс
любимата девойка обладава —
и тъй върви... сеанс подир сеанс!*

*Остави ли страстта плътта на мира
и любовта в старика грохнал, слаб,
в приятелство, в привързаност мутира...*

*Наглед нещата са наред — типични.
Проблем е, че през всеки нов етап
жените много често са... различни!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

КАКВО Е ИЗНЕВЯРАТА? КАКВО...

*Какво е изневярата? Какво
е грях? Загубих всякаква представа.
С душата ли е по-голямо зло
или с плътта да се изневерява.*

*Ако с флиртуващ поглед съгрешиш,
нима това беда ще ти докара!
И ако в мислите си с някой спиш,
ще се приеме ли за изневяра!*

*И ако тялото си отдадеш,
а със сърцето си останеш верен...?
За мен е сложна таз гатанка стара!*

*Но ако питаш днешната младеж,
ще каже, че е флиртът лицемерен,
а секс без обич не е изневяра!!!*

Сидни, Австралия — 2016 г.

КОГАТО В ПАРКА СРЕЩНА ДВОЙКА СТАРА...

*Когато в парка срещна двойка стара —
прегърбен дядо с баба под ръка,
отново се възвръща мойта вяра
във брачния съюз и в любовта.*

*Те явно до сега са устояли
на злост, съблазни, клюки и лъжи...
И аз се питам всеки път каква ли
магична сила брака им крепи.*

*Не са пари с блага материални,
не е разгулен празен кух живот,
а истинско другарство в дни страдални,
в несгоди, мъки, труд и кървав пот,*

*които са споили в здрава сплав
до гроба брака им солидно здрав.*

Сидни, Австралия — 2014 г.

БЛАЖЕНА ДВОЙКА С ЧЕЛЯД МНОГОБРОЙНА...

*Блажена двойка с челяд многобройна
празнува диамантен юбилей.
О, старост мила, тиха и спокойна,
поток от вино в твоя чест се лей.*

*Отекват речи с думи за възхвала,
звънят стакани, вдигат тост след тост...
Внезапно в шумната банкетна зала
въпрос задава любопитен гост:*

*„Кажете ни, с какво ви бог помогна,
та бракът ви до днес не се разтрогна
и в здрава сплав все още ви крепи!“*

*„По наше време ако нещо счупиш,
не можеше повторно да го купиш,
така че го поправяхме сами!“*

Сидни, Австралия — 2014 г.

ДОБРАТА ДУМА! КОЙ НЕ Я ОБИЧА...

*Добрата дума! Кой не я обича?
Приятно гали нашите уши,
но жалко, че не всеки я изрича,
а нищо не ни коства — грош дори.*

*Сравнил я бих по нежност с песен птича,
която като ехо с дни звучи
и хората един към друг привлича,
проправя път към тяхните души.*

*Тя в себе си магична сила крие
и в отклик на отчаян зов и вик
за помощ с нея би могла да свърне*

*решилият да се самоубие;
животът му в един-единствен миг
към по-добро изцяло да обърне.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

НУДИСТИТЕ НА ПЛАЖ СЕ КЪПЯТ ГОЛИ...

*Нудистите на плаж се къпят голи —
общоприета публична изява;
там всеки може да се разпищоли,
без голотата някой да смущава.*

*На улицата, виж, е друго нещо,
дори от слънцето да си опечен,
си дълъжен, колкото да е горещо,
да си в прилично облекло облечен.*

*Моралът, сбор от правила и норми,
негласно обществото направлява
и всеки трябва да го съблюдава,*

*в почтена личност за да се оформи;
И да не дразни ближния, защото
не е дивашка джунгла обществото.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ТОВА Е БОЛНИЦАТА: БОЛНИ ХОРА...

*Това е болницата: БОЛНИ ХОРА!
Тук работата никога не спира.
Дежури персоналът без умора —
изследва ги, лекува, оперира...*

*И всеки миг е битка величава.
Един се подобрява, друг умира;
дете се ражда... Слънчев лъч изгрява
и над смъртта животът триумфира.*

*Подобна странна гледка в теб, лаика,
какви ли смутни чувства предизвика,
та „Вече няма здрав човек!“ — ми рече.*

*На плаж нудистки срещаш голи хора,
престъпници, мошеници в затвора...
Нима са мнозинство?! Кажу, човече!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

АЗ МЪЖ СЪМ НЕОБРЯЗАН С ДВАМА ВНУКА...

*Аз мъж съм необрязан с двама внука,
с баща и с брат — буквално като мен;
изучих медицинската наука
и бях от пациентите ценен.*

*Така че смятам, имам пълно право,
(и също като старец белокоп),
да защитавам тезата си здраво,
щом стане за обрязване въпрос.*

*Не съществува никаква причина,
нито установен научен факт
за полза от подобна гилотина —
за мен е варварски, дивашки акт.*

*И ако все пак има оправдания,
те са по медицински показания!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ЛИЦЕТО Е КАТО ОТКРИТА КНИГА...

*Лицето е като открита книга,
която всеки може да чете,
да разгадава тайните му, стига,
във него да се вгледа по-добре.*

*Ще види с лупата на детектива
от грижи, болки и тегла следи;
зад всяка бръчка пепелявосива
събитие съдбовно се таи.*

*Понякога усмивка мълчалива
ни казва повече от сто слова,
а тъжен влюбен поглед ни разкрива
страдания, по-тежки от смъртта.*

*И всяка горестна сълза пролята
е вопъл, стон, изтръгнат от душата!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ИЗПРАЩАНЕ

На доц. Л. Ам.

ТЪРЖЕСТВЕН ПОВОД ТУК НИ Е СЪБРАЛ...

*Тържествен повод тук ни е събрал
под звуците на пеещи стакани,
лицата ни не са в сълзи обляни
и не туптят сърцата ни с печал.*

*Защото в този юбилеен ден
празнуваме и ние с вас наравно
един живот, преминал бурно, славно —
с дела достойни увековечен.*

*Вий бяхте наш учител, вожд любим,
преминахме по път трънлив, не лесен,
но бе съвместната ни дейност песен...
За всичко днес с поклон благодарим.*

*И нека няма речи за раздяла,
а думи за прослава и възхвала!*

КАКВА ЖЕНА! СТОЛЕТНИЦА ПОЧТИ...

*Каква жена! Столетница почти,
а духом и телесно съхранена —
все същите коси, лице, очи...
Усмивката — младежки дръзнавена.*

*Върви с бастунчето по своя път,
не за опора — сякаш украшение
и думите ѝ в благ поток текат,
с възторг я слушам, с почит, с умиление...*

*От цялото ѝ крехко същество,
от бръчките, от старостта ѝ мила,
достойнство лъха... и духовна сила —*

*жив символ на житейско тържество!
И в мен прелива благодарност свята
към **ЛЕКАРЯ, ЧОВЕКА И ЖЕНАТА!***

ТЯ СВОИ СТИХОВЕ МИ ПОДАРИ...

На Д-р Л. Атанасова

*Тя свои стихове ми подари —
наскоро стихосбирка бе издала
и милата старица поясни,
че болка, мъка в нея бе изляла.*

*Зарях се в интимния ѝ свят,
очите си не можех да откъсна;
една любов, като разцъфнал цвят
от миналото ѝ пред мен възкръсна.*

*Обичала, обичана била,
докато ги разделила смъртта,
но спомените я крепяли жива...*

*И аз разбрах, тя в своята тъга
и болка в старческата самота
бе горда с любовта си. И щастлива!*

Сидни, Австралия — 2014 г.

СТИХОТВОРЕНИЕ

*Прочетох го и страшно ми хареса.
С шедьовър бих могъл да го сравня.
А в същност неизвестна поетеса
бе авторка на чудната творба.*

*Шлифовала я бе до съвършенство —
опитах ли се нещо да смениш,
хармонията, чудното блаженство
рисувах с този акт да оскверниш.*

*Във спомени си ровя и се питам,
подобно нещо чел ли съм до днес —
изваяно със майсторство, с финес...*

*И всеки път като го препрочитам,
изпадам омагьосан пак в захлас...
Как искам да съм го написал аз!!!*

ДО ВЧЕРА БЕШЕ ЖИВА... ДНЕС Я НЯМА!...

*До вчера беше жива... Днес я няма!
Не мога още да го проумея.
Утеха само в мъката голяма
е, че успях да се сбогувам с нея.*

*Да поговорим дълго, дълго двама
след четвърт век превратна Одисея
и в изповед вълнуваща и пряма
душата си пред нея да излея.*

*Да ѝ разкрия съкровена тайна,
да ѝ го кажа лично, да повторя,
че благодарността ми е безкрайна
за нейната подкрепа и опора.*

*Една звезда в живота ми угасна.
Поклон пред паметта ѝ светла, ясна!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

НА ВСИЧКИ МИЛИ, БЛАГОРОДНИ ХОРА...

*На всички мили, благородни хора,
които ми подаваха ръка,
за тяхната подкрепа и упора
с поклон от все сърце БЛАГОДАРЯ!*

*На таз, която вярваше във мене
и с мен вървя до края на света,
за любовта ѝ, паднал на колене
като пред свят олтар, БЛАГОДАРЯ!*

*На Този, по Чиято висша воля
едва ли не извърших чудеса
и всеки път, когато Го помоля
откликва пак на моята молба,*

*на Него искам да БЛАГОДАРЯ,
а думи не намирам за това!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ДОБРОТО

*То се представя с хиляди лица,
но винаги с едно и също име
и в нашите представи синоним е
на благородство и на доброта.*

*Направи ли ни някой добрина,
дори наглед да ни се струва малка,
голям поврат като с магична палка
в съдбовен миг да стори би могла.*

*Доброто дело — дар от херувим,
животът е без него немислим,
над злото то победно триумфира...*

*И слепият го вижда без очи,
и глухият го чува без уши —
директно към сърцето път намира!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

LA VOZ^[1]

На Има Сумак

*Гласът! Същинско чудо. Уникат.
До небесата чак се извисява
и от върха на петата октава,
стремглаво пада, като водопад.*

*И ту свисти със вятъра крилат,
ту птици и животни имитира
и с Инка химн за слънцето в ефира
се връща със столетия назад.*

*Кой пее? От чие гърло излита
тоз двоен глас на славей и пантера?
Taita Inty^[2] с чудна красота...*

*Една принцеса (или сеньорита),
залутана из Андите до вчера,
като звезда изгрява над света!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] La voz — гласът (испански). ↑

[2] Taita Inty — virgin of the Sun God (Девица на Бога Слънце) ↑

CELTIC WOMAN

*Тя свири песен волна и игрива,
дошла от древните ѝ прадеди;
с цигулката душата си излива,
предания за келтите реди.*

*Хем свири, хем танцува, стан извива,
коси развяла — слънчеви лъчи;
като немирна горска самодива
се носи, а лицето ѝ цъфти.*

*Не знам кое от тях ме омагьоса.
Дали не беше келтският мотив
или танцуващата нимфа боса
с чаровен лик и поглед закачлив*

*и свиреца с цигулката в ръцете?
А може би... да, може би и двете!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

КАКВО ЛИ ДНЕС НЕ СТАВА ПО СВЕТА...

На Аким Камара

*Какво ли днес не става по света!
Животът снощи пак ме изненада —
едно дете с цигулка във ръка
засвири Моцартова серенада.*

*Концертът беше на Андре Риьо.
Момченцето — едва на три години;
партнираше му безпогрешно то,
същинско чудо — бъдещ Паганини!*

*Нечувано! Давид до Голиат!
Със него дръзнало да се равнява
и в своя детски мир, неосъзнат
за бремето на бъдещата слава.*

*Това дете с мелодия отрадна
сърцето ми завинаги открадна!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

КОЙ БИ МОГЪЛ ДА ПЕЕ ПО-ДОБРЕ...

*Кой би могъл да пее по-добре,
по-нежно, по-трогателно, по-мило
от детското гласче като звънче,
градините на Идън огласило!*

*От него лъха святост, чистота
и сякаш в песента си то излива
невинната си ангелска душа
и прави красотата по-красива.*

*Прозвънне ли, по нотите лети
и овладяло третата октава,
намира път към хорските души —
омайва, очарова, омилява!...*

*Така и моето сърце разнежва
и със сълзи очите ми замрежва.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

НАМЕРИХМЕ ТЕ МНОГО ПРОМЕНЕН...

*Намерихме те много променен!
Не само остарял в лице и тяло,
а някак си раним и озлобен —
старик, на който не е провървяло.*

*След два развода, третият ти — в ход
и в къщи с млада хубава метреса
ти трябва да работиш цял живот —
кой безпаричен старец ще хареса!*

*Захванал си се (късно!) с нов проект.
Не знаеш утре с теб какво ще стане,
задрънкваш се, завиждаш ни, личи...*

*Посрещнахме те с нужния респект,
не зарад Ганьовското ти държане,
зарад човека, който бе преди!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ПО ФИГУРА ТИ ОЩЕ СИ ДЕТЕ...

На И.

*По фигура ти още си дете,
не бързай да се правиш по-голяма!
По модните ти дрехи се чете,
че искаш да изглеждаш млада дама.*

*На детско-юношески кръстопът
крилцата да разпериш си готова;
Отвред те хвалят, мамят и зоват,
но и хвалбите често са отрова.*

*Поспри се и се радвай на мига,
че си отива детската омая!
А зрелостта ще те слети сама
и цял живот ще бъде с теб, до края.*

*Но никога не ще си пак дете!
В една посока времето тече.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ПРАЗНУВАМЕ РОЖДЕНИЯ МУ ДЕН...

На Ш.

*Празнуваме рождения му ден.
„Не искам да пораствам — той проплака. —
Не зная в бъдеще, какво ме чака,
какъв живот е отреден за мен!“*

*Ти в своя детски свят си като в плен,
макар спасен от злото и от мрака.
Навън, в друг свят, отвориш ли капака
на детството, ще литнеш окрилен.*

*Там всяка възраст крие прелест, чар
и скоро ще познаеш, дете мое,
с душа и с тяло, любовта какво е...*

*Ще се почувстваш по-богат от цар —
на куп деца и внуци в старините,
с жена любима ще се насладите!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ДЕТЕТО С ТАКТ, С ЧАЛЪМ СЕ ВЪЗПИТАВА...

*Детето с такт, с чалъм се възпитава.
Когато върши пакости, бели,
то в своята незрялост не съзнава
дали са лоши те или добри.*

*Ако му обясниш и продължава,
смъмри го леко и го опрости,
ала след всяка следваща проява
ще трябва май да го наказваш ти.*

*Но сметнеш ли, че като го наказва,
си накърнил невръстното му ЕГО,
тактично крачка отстъпи назад!*

*Поука, а не злоба и омраза,
ти би желал да породии у него
и не да го направиш невропат.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ОБИЧАМ ВИ, ДЕЦА, НО ОБИЧТА МИ...

*Обичам ви, деца, но обичта ми
не можете сега да разберете;
едва като пораснете голями
и имате деца, ще я прозрете.*

*Тя днес към вас протича през ръцете,
които ви обсипват с ласки неми;
в очите стари ще я прочетете,
в съветите и в критиките преми.*

*Защото обичта е отговорна
и неин дълг е да ви възпитава,
да бъде милостива, но и строга...*

*За тази своя дейност неуморна
не търси тя отплата, нито слава,
не чака и признание от бога!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ЗАВЛЯКЪЛ СИН БАЩА СИ ГРОХНАЛ, СТАР...

*Завлякъл син баща си грохнал, стар,
с голяма кука, според обичая,
на селското бунище. Хищен звяр
на старините му да сложи края.*

*Със себе си бил взел и своя син.
Детето жално гледало, горкото...
Сбогували се те и със „Амин“,
потеглили обратно към селото.*

*„Ей, тате, — рекло умно то. — С какво
един ден ще те хвърля на боклука?
Та ти забрави дървената кука!“*

*Стъписал се бащата, свел чело
и... стареца на гръб прибрал накрая...
Така се сложил край на обичая!
Сидни, Австралия — 2014 г.*

НАХЛУЛ КРАДЕЦ СРЕДНОЩ В БЕДНЯШКИ ДОМ...

*Нахлул крадец среднощ в бедняшки дом,
залутал се с фенерче в тъмна стая
и както ровил, търсил пипнешком,
на болен старец налетял накрая.*

*Насочил той към него пистолет:
„Парите дай или ще те убия!“
Усмихнал му се старецът в ответ
и му показал празната кесия.*

*„Прави, каквото щеш! Не ме е страх.
Достатъчно на този свят живях.
С пари и без пари ще ме убиеш.*

*Но не за мен, за тебе ми е жал.
Тъй както си от свежест напращял,
в затвора младостта си ще затриеши!“*
Сидни, Австралия — 2015 г.

МЪДРЕЦ ПОПИТАЛ НЯКАКЪВ МЛАДЕЖ...

*Мъдрец попитал някакъв младеж:
„Кажми ми, млади момко с взор орлов,
пред Щастие, Богатство и Любовь
кое едно от тях ще избереш?“*

*Младежът хич не се поколебал:
„Избирам любовта!“ — изстрелял в миг.
Тогава старецът с магичен трик
и трите неочаквано му дал.*

*„Но ти едно от тях ми обеща,
а сякаш че ми подари цял свят!“
„Да! — подчертал мъдрецът с твърд курсив —*

*Понеже предпочете любовта,
ти стана с нея истински богат,
а с обич и с богатство — и... щастлив!!!“*

Сидни, Австралия — 2015 г.

БИЛИ СА ХОРА КАТО НАС. ПОЕТИ...

*Били са хора като нас. Поети,
живяли през различни времена;
въздишали са, от любов обзети,
по дамите на тяхните сърца.*

*По-прост и примитивен бил живота,
но светските му норми и морал
не са се променили ни на йота,
(или почти), откакто ги създаде.*

*Връхлитали са ги и тях несрети —
измами, ревност, опетнена чест...
И неслучайно тяхните сонети
звучат все тъй съвременно и днес.*

***Жената** е била една и съща
и **ЛЮБОВТА** — всевластна, всемогъща!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

НЕ ЗНАМ ПОЕТ, НА ТОЗИ СВЯТ ЖИВЯЛ...

*Не знам поет, на този свят живял,
душата си, дълбоко наранена
от пламенна любов несподелена
в безсмъртни строфи да не е излял.*

*А аз, потеглил към осемедест,
не съм изпитал стрес, любовна мъка,
нито сърдечна болка, ни разлъка —
обичах и обичан бях в ответ.*

*Живях в безбурен, тих семеен кът.
Съдбата любовта ми не попари
с дела бракоразводни, с изневяри,
и днес спокойно дните ми текат.*

*Но без страданията и греха
шедьоври не можах да сътворя!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ЕЗИК СВЕЩЕН, НА ГОРДИ ПРАДЕДИ...

*Език свещен, на горди прадеди!
На теб са пjali, писали, творили
писатели, поети и певци
и българския дух са съхранили.*

*Но днес си омърсен и поруган
от гангстери, циници, политици...
Продадох те за един казан
жълтъци, във замяна на чуждици.*

*И губиш своя облик, същност, чар,
натъпкан с вносни думи, фрази, рими...
Чета ги, слушам ги като в кошмар,
а всички те са лесно преводими.*

*Кога ли нов Балан ще има власт,
за да прочисти чуждия баласт?!
Сидни, Австралия — 2014 г.*

ЩАСТЛИВИ БЯХА ДЕТСКИТЕ НИ ДНИ...

*Щастливи бяха детските ни дни
и времената мирни и спокойни;
Растяхме скромни, умни и добри —
на българския род, чада достойни.*

*Отвсякъде се грижеха за нас,
обличаха ни като манекени;
наред с четмо, ни учеха във клас,
да бъдем хора честни и почтени.*

*Изучихме. На бившия режим,
да си признаем честно, го дължим,
със неговите „светли идеали“...*

*Че имало концлагери, терор,
навярно тъй било е, няма спор,
но ний не сме го чули, ни видяли.
Сидни, Австралия — 2013 г.*

БАЩА МИ БЕ ДОБРЯК, ДУША — ЧОВЕК...

*Баща ми бе добряк, душа — човек,
със благ характер — кротък, доброволен...
Работеше без отдих в студ и пек
и вечно бе пред нас засмян, доволен.*

*И да сме заслужавали за бой,
(по наше време плескаха децата),
не ни е с пръст дори докоснал той —
възпита ни с ума си, не с ръката.*

*Прощаваше ни волности и грешки,
без мъмрене и строги забележки,
не съм го чул да повишава глас.*

*И още помня мъдрите съвети,
с годините от него възприети —
със тях извая хора той от нас.*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ПРЕЗ ЦЕЛИЯ СЪЗНАТЕЛЕН ЖИВОТ...

*През целия съзнателен живот
един от друг отделно сме живели,
но здрави трайни връзки са крепели
в нас чувствата за близост и за род.*

*И от далеч ти бе, мой братко скъп,
в момент на нужда ангелът — спасител,
по-щедър от най-щедрия родител,
опора, пример, стълб, солиден гръб...*

*По пътя към успеха до върха,
о, колко много пъти ми помогна,
безбройни трудности да превъзможна!*

*И за постигнатото до сега
заслугата не беше само моя —
най-малко е наполовина твоя!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

НЕ ЧАКАЙТЕ ОТ МЛАДИТЕ ТОВА...

*Не чакайте от младите това,
което нявга вий не сте отдали,
и те от тяхните деца така
не ще получат тиквени медали.*

*По-друг е днешният модерен свят.
Те имат свой живот, стремежи, цели,
и не обръщат погледи назад —
напред към бъдното са път поели.*

*За даденото с обич, от сърце
не смятайте, че са ви с нещо длъжни!
Не се издавайте, ако сте зле
или сте болни, уморени, тъжни!...*

*Реалността е грозна и жестока —
светът върви напред... в една посока!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

НЕ ДАВАЙТЕ НА МЛАДИТЕ СЪВЕТИ...

*Не давайте на младите съвети,
ако не са ги искали от вас!
И не бъдете с „чуждото“ предвзети —
мълчете си и си правете нас!*

*Не се опитвайте да ги възпрете,
дори да са поели грешен път!
Ще си смирят един ден духовете —
сами накрая ще се вразумят.*

*Така реката буйна и пенлива
напролет от топящия се сняг
приижда, бреговете си прелива...*

*Но лято дойде ли, покой намира
и укротила лудия си бяг,
в коритото водите си прибира.*
Сидни, Австралия — 2015 г.

КАКВО Е МЛАДОСТТА? КРАСИВА ПРОЛЕТ...

*Какво е младостта? Красива пролет!
Прациш от здраве, мощ... Кръвта ти ври...
И твоят дух разбуден в дързък полет
поема към неznайни висини.*

*И окрилен от вяра и надежда,
не го съзнаваш, че е кратка тя;
животът вековечен ти изглежда,
а той, уви, е миг от вечността!*

*За теб е старостта миражна зима,
далеч е нейния убийствен мраз
и в своята незрялост извинима
не можеш себе си да видиш в нас.*

*Делят ни в същност два сезона само,
но то е разстояние голямо!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

С РУЧАВА, БЛИЗО ДВЕСТА ДЕЦИБЕЛИ...

*С ручава, близо двеста децибели,
покоя мощен самолет раздра;
зад него газовете изгорели
отровиха околната среда.*

*Величествен орел криле разтвори,
размаха ги и с полет на стрела
безшумно стигна сините простори
и гордо там се рея и летя.*

*Човече, син на Майката Природа,
ръката ти извърши чудеса,
ти покори Земята, небосвода,
дълбоко слезе в земните недра,*

*но не успя, ни с дело, ни с идея
да станеш по-велик творец от Нея.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

КАКВИ ЛИ НЕ ДИЕТИ ЧУДНОВАТИ...

*Какви ли не диети чудновати
масмедията всеки ден предлага
и всички с безотказни резултати —
отслабваш, заприличваш на тояга.*

*Суперхрани, ту бедни, ту богати
на минерали и на витамини;
белтъци, масти и въглехидрати,
твърдят, че са ни тровили с години.*

*Но напоследък мисля все по-често:
каквито веч сме „песнички изпяти“,
май че с диетите ще се разминем.*

*Не е ли много по-разумно вместо
от глад и постене със зарзавати,
по по-естествен път да се споминем?!*

Сидни, Австралия — 2014 г.

ПРЕЯЖДАНЕТО СМЪРТЕН ГРЯХ СЕ СМЯТА...

*Преяждането смъртен грях се смята —
тъй повелява Старият завет;
Щом Бог създал човека, Сатаната
го изкушил със лакомства безчет.*

*Човекът кухнята до съвършенство
след туй развил в изкуство, в идеал...
И в плен на кулинарното блаженство
като прасе накрая затлъстял.*

*„Thou shall not overeat!“^[1] не казва Бог,
подобна заповед е непозната
и никъде във Вехтите тефтери*

*не ни предупреждава с довод строг,
че удоволствието от храната
със „точки“ и с калории се мери.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

[1] „Thou shall not overeat!“ — Не преяждай! ↑

СТО ГРАМА — ДНЕС И УТРЕ — ПАК СТО ГРАМА...

*Сто грама — днес и утре — пак сто грама.
Наддаваш всеки следващ ден с по сто.
След десет дни достигаш килограма,
към двадесет е второто кило.*

*След месец — трето, ако продължаваш.
И ако някой ден не кажеш „Не!“
и „Стоп!“, тъй неусетно напълняваш,
че в близко време стигаш до стоте.*

*Теглото се нуждае от проверки.
Накрая ставаш болестно дебел
и за отслабване загубваш шанс.*

*Налага се да вземеш крути мерки
далеч преди критичния предел
и минеш в отрицателен баланс.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ГОЛЯМА РАБОТА Е АПЕТИТА...

*Голяма работа е апетита!
Ядеш, ядеш и все ти се яде,
дори те насърчава, без да пита
дали си на диета или не.*

*За него няма мярка, ни засита,
не го възпира пълното шкембе,
реши ли, всичко вкусно ще опита —
нехае, че коремът ти расте.*

*И първенство държи във всички сфери,
освен в една — любовните афери,
пред секса само няма преднина.*

*Минават дни, години и тогава
в двубоя свят с леглото надделява
отрупаната с лакомства софра!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ВИЙ СМЯТАТЕ, ДЕЦА, ЧЕ КАБИНЕТА...

*Вий смятате, деца, че кабинета
е най-доброто място у дома,
защото там десктопа с интернета
на стола волята ви прикова.*

*Но не е той, за жалост! Нито хола,
ни спалнята с леглото на греха,
не е и банята, в която гола
се освежава с хладен душ плътта.*

*Най-святото местенце у дома,
е кухнята с хладилника, деца,
все нещо вкусно в нея се намира...*

*И стига само да се завъртиш,
„душата си ще сетиш“ със сладкиш
или с пържолка и студена бира!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

НЕ ИСКАМ ДА ГО МИСЛЯ ОТ СЕГА...

*Не искам да го мисля от сега,
а и акълът ми не го побира,
след близо четвърт век, каква храна
ще се продава и ще се сервира.*

*И в днешните модерни времена
тя се пресова и се пакетира;
ще има ли пържоли и нима
ще можеш да си купиш скара бира?!*

*Готварството, тоз древен занаят
ще мине на промишлена основа —
храната ще е сготвена... готова.*

*Натискаш копчето на автомат,
със карта плащаш съответна сметка
и ето ти хранителна... таблетка!!!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ОТВРЕД МЕ КАНЕХА: „ЕЛАТЕ ТУКА“...

*Отвред ме канеха: „Елате тука!
Приятел и другар станете с нас!
Не съществува скука на Фейсбука,
а празник със забава до захлас.“*

*И прави бяха. Нямам миг пролука —
свободно време да скучая аз.
За работата вече не ми пука,
излязох в пенсия, ей тъй, от раз.*

*С приятели от близо и далече
разменяме и-мейли с новини...
Това така дълбоко ме увлече,
че като опиум ме пристрасти.*

*И лозунг имам даже: „Чрез фейсбука
към нови запознанства и сполука!“
Сидни, Австралия — 2015 г.*

„ПРИЯТЕЛ“ НА „ПРИЯТЕЛКА“ ПОЗНАТА...

*„Приятел“ на „приятелка“ позната
от Фейсбук — някакъв си руски „брат“,
езици знаел няколко и смята,
че Руският език е най-богат;*

*че няма друг от него по-прекрасен,
по-важен, по-изтънчен и по-шик...
А аз твърдя, изцяло несъгласен,
че Български език е по-велик!*

*На кой език, товарищ от Фейсбука,
ума си напрегни и ми кажи,
създадох славянската азбука
онези братя — български светци!*

*Прощавай, няма ниси и висш език —
посвоему е всеки най-велик!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ДА ПРОТИВОПОСТАВЯМЕ ЕДИН...

*Да противопоставяме един
на друг народ, е грешка колосална;
но грешно е и кървав властелин
да обявим за личност гениална,*

*защото в бой победа удържал
за сметка на човешка кръв пролята,
за нечий интерес и идеал
и всичко в името на „свободата.“*

*Ний, хората сме вред едни и същи,
без разлика на раса, класа, вяра...
Мирът по равно ни принадлежи.*

*Престъпни вождове — мъже могъщи
ни тласкат, мимо воля, в надпревара
за власт, в братоубийствени войни.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

НА ЕДНА КРАЛИЦА

*На кралския престол тя бе родена,
със „синя“ кръв и още не съзряла,
короната ѝ беше подарена,
а тя дори не бе я пожелала.*

*С какво е по-добра от теб, от мене,
от цял народ, та Бог я предпочете,
а всички нас ориса, на колене,
с поклон да ѝ целуваме ръцете.*

*Без кралските одежди и корона,
тя губи своя облик и персона
и се снижава духом и телесно...*

*Смъртта накрая всичко изравнява —
и нея, както нас, без сан и слава
Той ще приеме в Царството Небесно.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ТЪЙ МАЛКА Е ПЛАНЕТАТА ЗЕМЯ...

*Тъй малка е планетата Земя!
Прашинка от безкрайната вселена,
но друга по-обширна, по-добра
на този свят не ни е отредена.*

*А ний я смучем, грабим и рушим,
направихме от нея катакомба,
готови всеки миг да я взривим
със атомна и водородна бомба.*

*Ей, хора, мои братя и сестри,
без разлика на поданство и вяра,
една опасност всички ни грози!*

*Ако не се сплотим, да я спасим,
това нам също гибел ще докара —
и всичко с нея ще унищожим!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ЗЕМЯ, КРАСИВА, ЩЕДРА И БОГАТА...

*Земя, красива, щедра и богата,
свят извор на живот, вода и хлеб,
без срам ти омърсихме красотата,
бунище ний направихме от теб.*

*И смукалата си в гръдта ти впили,
те ръфаме със зверска, хищна стръв,
изсмукахме последните ти сили,
изпихме сетната ти капка кръв.*

*И продължаваме да се множиме,
да пренаселваме света безспир,
да граби всеки, кой каквото може...*

*А от вонящото ти празно виме
отрова капе вместо еликсир
и трови всичко... Вразуми ни, Боже!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ТЪЙ КАКТО БАВНО И НЕВЪЗВРАТИМО...

*Тъй както бавно и невъзвратимо
след време всяка дреха овехтява,
тъй тихо, кротко и неумоливо
те сграбчва старостта в прегръдка здрава.*

*Началото е незабележимо —
гърбът те стрелне, заболи те става...
Не е приятно, но е поносимо
и след почивка кратка преминава.*

*Повтори ли, по-трудно си отива
и скоро зачестява в перспектива,
а виж и с нови болки те обсипа...*

*И някой ден, когато се събудиш,
тревожно се оглеждаш и се чудиш
кога и ти си станал „вехта дрипа“!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

PERPETUM MOBILE

*Какво велико чудо е сърцето!
Работи цял живот като робот,
от своето създаване додето
душата се нуждай от кислород.*

*За него няма отдих и почивка.
Когато свърши трудовият ден
и тялото под нощната завивка
се унесе дълбоко в сън блажен,*

*не спира то за миг дори тогава —
самозарежда се и продължава...
А аз, човекът, цели векове*

*ума си блъскам с голата химера
как вечния двигател да намеря...
Перпетум мобиле си ти, сърце!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ПРЕДСЪРДНО МЪЖДЕНЕ

*Тъй както бях приседнал на дивана
и гледах филм на малкия екран,
внезапно на гърдите зле ми стана
и в миг се олюлях... като пиан.*

*Сърцето ми запърха... май престана...
и пак подскочи като плъх в капан;
усетих болка от прободна рана...
Не смеех да се мръдна в пот облян.*

*Едва успях лекарството да взема.
Жена ми не разбра. Реших проблема
безмълвно, тихо, без да се издам.*

*Но не без основание се питам,
ако изляза посред нощ от ритъм,^[1]
какво ще стане с мен? Не знам. Не! Знам!!!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Сърдечен ритъм ↑

ПРОПУСНАЛ СЪМ ДА ВЗЕМА ТАБОКОР...

*Пропуснал съм да взема табокор
и беталог^[1], лекарства за сърцето,
а то, сърцето ми, от смут обзето,
се блъска като в клетка на затвор.*

*И сякаш търси свобода, простор,
готово да политне към небето,
там, в райските селения, където
не съществуват болести и мор.*

*Там вечно грее слънчевия диск,
в един красив сезон — безкрайно лято;
лекарствата са нещо непознато
и няма никаква опасност, риск*

*в забрава старческа да се отплесна
и да си нанесе вреда телесна.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Табокор, беталог — лекарства с антиаритмично действие. ↑

СТАРЕЕМ НИЙ, ГОДИНА СЛЕД ГОДИНА...

*Стареем ний, година след година.
Оплакваме се и сме недоволни,
че младостта ни безвъзвратно мина
и че сме погрозняли, и сме болни.*

*Но прави ли сме? Помислете само,
макар че старостта не е красива,
макар че често е тегло голямо,
тя няма по-добра алтернатива.*

*Съдбата като щедър дар я дава
и не на всички хора — на избрани;
онез, които рано грабва раят,*

*от тази привилегия лишава
и те не стигат старини мечтани.
Не ний, те имат право да роптаят.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

КАКЪВ РАЗКОШ Е ДА НЕ СИ ПРИНУДЕН...

*Какъв разкош е да не си принуден
за работа да ставаш сутрин рано,
да бързаш и се суетиш припряно,
а да се излежаваш полубуден.*

*От детската градина си се будил
с лъчите на зората зазорила,
разделял си се със съня насила,
с прозявки, вечно сънен си се трудил.*

*Но днес започват нов ден и начало,
почивай под удобната завивка,
заслужило е своята почивка
телото ти, хронично недоспало.*

*Спането е божествен дар, богатство —
да се лишиш от сън, е светотатство!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

ОТКАКТО ДВАМА НИ СЪБРА СЪДБАТА...

*Откакто двама ни събра съдбата,
не съм изпитвал от раздяла страх
и ревността ми беше непозната —
измама, изневяра не познах.*

*Край нас, семейства рухваха в руини,
развеждаха се втори, трети път,
а здрави връзки петдесет години
все още крепко брака ни държат.*

*Но днес отчаян, със сърце разбито
аз чезна, страдам от любовна мъка,
от черни грижи веч се поболях...*

*Ревнувам те от старостта открито
и мисълта за близката разлъка
ме вледенява с адски, смъртен страх.
Сидни, Австралия — 2015 г.*

КОЙ КАЗВА, ЧЕ ДУШАТА ОСТАРЯВА...

*Кой казва, че душата остарява,
че с тялото ведно върви назад
и в старостта недъгава, болнава
не можеш да се чувстваш духом млад?!*

*Макар че се سماлявам и старея,
не се променя моята душа;
не виждам бръчки и бразди по нея —
без възраст все така изглежда тя.*

*И носи чистотата на детето
и на младежа — дръзките мечти;
витае волнокрила из небето,
въздушни кули цял живот гради.*

*И редом със вселената далечна
душата не старее — тя е вечна!
Сидни, Австралия — 2015 г.*

КАК НЕУСЕТНО ВРЕМЕТО ЛЕТИ...

*Как неусетно времето лети!
Защо се е забързало така?
Като на сън минават седем дни
и ето — нова седмица дошла.*

*След нея — месец, два... година. Пак
се появи рожденият ти ден
и скоро старостта на твоя праг
потропа и те грабне в своя плен.*

*И с още по-стремглав и бърз летеж
хвърчат часовниковите стрелки.
Законът на природата е строг,*

*не можеш с нищо времето да спреш.
Смири се и до край се наслади
на отредените ти дни от Бог!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

ОТ ШЕСТГОДИШЕН ЧАК ДО ЗРЯЛ МЛАДЕЖ...

*От шестгодишен чак до зрял младеж
училището в своя свят те грабва
и ти наместо да играеш, трябва
прилежно да се учиш и четеш.*

*След него свършваш университет,
нахвърляш се да правиш кариера,
продаваш своя труд като хетера,
от жажда за пари и власт обзет.*

*Но със живота като се простиш,
загубваш всичко: власт, пари, престиж,
умения и сръчности, добити*

*с неистов труд във битки упорити,
и цялата човешка суета...*

След теб остава прах... И пустота!

Сидни, Австралия — 2015 г.

ПОНЯКОГА СЕ ПИТАМ КОЙ СЪМ АЗ...

*Понякога се питам кой съм аз,
от кой ли праотец са моите гени,
през поколенията наследени?
На кой приличам по лице и глас?*

*Не са били един и двама те.
Незнайни варвари и войни смели
духът си горд и волен в мен са вплели,
извайвали са ме със векове.*

*От всеки взел съм родова черта
и ако днес те биха ме видели,
единствен бард и лекар във рода,
постигнал своите мечти и цели —*

*далеч, далеч зад родните предели,
кой знай как с мене биха се гордели!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

ПОДАРЪЦИ ЗА CHRISTMAS НЕ ЖЕЛАЯ...

*Подаръци за Christmas не желая —
за тях отдавна времето премина.
Ако за нещо още днес мечтая,
то е висока стълба от коприна.*

*Да ми я спусне Santa Close^[1] от Рая
и устремен към небесата сини,
да изпълзя по нея до Безкрая
и се намеря в Райските градини.*

*За сетен път да мога там да зърна
роднините и близките, които
приживе аз не смогнах да прегърна,
и да им кажа със сърце разбито,*

*че ги обичам и ги нося живи
в душата си със спомени щастливи!*
Сидни, Австралия — 2015 г.

^[1] Santa Claus — Дядо Мраз. ↑

EUTANASIA^[1]

*Ний идваме, кой знае откъде,
по чужда воля и благоволение,
без да са взели личното ни мнение
дали сме го желали или не.*

*И както никой до сега от нас
не е решавал своето НАЧАЛО,
тъй бъдещето ни не ни е дало
над нашата КОНЧИНА воля, власт.*

*Но ако тежка болест ме срази
с неизлечими болки в сетни дни,
ще предявя пред Бог едно желание —*

*да ми даде законно право сам
да преценя кога да се предам
и свърша своето съществуване.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

[1] Eutanasia — безболезнено умъртвяване на неизлечимо болни.

ТЪЙ КАКТО БЯХ ОТ ВИРУС ПОКОСЕН...

*Тъй както бях от вирус покосен,
лежах в леглото изтощен и бледен
и ненадейна мисъл трепна в мен:
Какво ако е този ден последен!*

*Готов ли съм? Какво бих пожелал?
Не искам поп, за да ме изповяда,
а музика — класичен рецитал,
да ме облива с радост и наслада.*

*Чайковски, Дворжак, Моцарт, Хендел, Бах... —
аз техен верен почитател бях.
Дори да съм изпаднал в безсъзнание,*

*тържествено бих искал да звучат
и ме съпътстват в земния ми път
до моето последно издихание!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

КАКВО БЕ ВЧЕРА? И КАКВО Е ДНЕС...

*Какво бе вчера? И какво е днес?
Какво ще бъде утре? Кой ще каже?
Кой бъдещето може да предскаже?
Какво ни носи новият прогрес?*

*Как би се чудил дядо ми сега,
да би се озовал пред интернета,
да би могъл да влезе в самолета,
да види триста други чудеса!*

*Така и аз навярно някой ден
менящия се свят не ще позная.
Науката ще може от праха*

*да възкреси и дядо ми, и мен
и върне нашите души от Рая...
Ще бъде свято чудо, блян, мечта!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

НЕ СЪМ НАПИСАЛ И ЕДНА ДЕСЕТА...

*Не съм написал и една десета
от мъдростите, с времето събрал,
а моят дух от старост бавно крета,
отправил взор към близкия финал.*

*Години ще са ми необходими,
о, не години — цели векове,
за да излея хилядите рими,
които нося в своето сърце.*

*Но аз ги нямам. Времето изтече.
Пегас за сбогом кима със глава.
С каквата воля, дързост и охота*

*да се пришпорваме, е късно вече.
Не можем да наваксаме това,
което сме пропуснали в живота!*

Сидни, Австралия — 2015 г.

АЗ ИСКАХ ДА ОСТАВЯ НЕЩО ТРАЙНО...

*Аз исках да оставя нещо трайно,
в което да съм дълго съхранен
и то безспир във времето безкрайно
жив да поддържа спомена за мен.*

*Предадох вече родовите гени,
към бъдното поеха те на път,
но там от други гени, разводнени
ще се загубят и обезличат.*

*А моите любителски сонети,
дори когато минат векове,
все някой пра-пра... внук ще прочете*

*и в тях духът ми вплетен ще усети
и може би от него вдъхновен
ще преоткрие себе си у мен.*

Сидни, Австралия — 2015 г.

Издание:

Автор: Борис Младенов — Young

Заглавие: I CALL AUSTRALIA HOME

Издание: първо

Издател: ИД ПРИНТ

Град на издателя: София

Година на издаване: 2015

Тип: сборник

Националност: българска

Редактор: Адриана Димитрова

Коректор: Адриана Димитрова

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/6589>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.